

26 ก.ย. 2566

อ่านเมื่อวันที่.....

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๔.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๑๘๗/๒๕๖๐
คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๒๙๙/๒๕๖๐

ในพระปรมາภิไயพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๓๐ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	นายสุขิน พุ่มอิม ที่ ๑	ผู้ฟ้องคดี
	นายพูนทรัพย์ นครชัย ที่ ๒	
	นายสุรชาติ สุรสิทธิ ที่ ๓	
	นายสุรพล ศิริทรัพย์ ที่ ๔	
	นายสุขสันต์ แก้วส่ง่า ที่ ๕	
	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้องสอง
	นายกเทศมนตรีนครอุบลราชธานี	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ถูกฟ้องคดีและผู้ร้องสองอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองอุบลราชธานี
คดีหมายเลขดำที่ ๑๘๗/๒๕๖๐ หมายเลขแดงที่ ๖๘๗/๒๕๖๐

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีหันมาฟ้องว่า เทศบาลนครอุบลราชธานีได้ทำสัญญาจ้างจ้าง
บริษัท นงนุช แอนด์ สเคป แอนด์ การ์ดเด้น ดีไซน์ จำกัด ก่อสร้างปรับปรุงภูมิทัศน์ สวนสาธารณะ
หนองบัว วงเงินก่อสร้าง ๒๖,๕๐๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญาจ้างเลขที่ ก.๕๗/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๙
เมษายน ๒๕๖๖ เริ่มสัญญาวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๖ สิ้นสุดสัญญาวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๗
ในการดำเนินการตามสัญญาดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒

/และนายสันติ...

และนายสันติ กิตติญญาตานนท์ เป็นคณะกรรมการตรวจการจ้าง และแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ เป็นช่างผู้ควบคุมงาน และชี้สถานที่ ระหว่างที่ดำเนินการก่อสร้างมีพายุฝนเข้ามาหลายช่วง ผู้รับจ้างได้มีหนังสือลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๖ ขอขยายระยะเวลาการก่อสร้าง เพราะเหตุพายุฝนจำนวน ๓๗ วัน คณะกรรมการตรวจการจ้างมีมติเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดี อนุมัติขยาย ๒๙ วัน จากนั้นผู้รับจ้างได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๖ ขอขยายระยะเวลาการก่อสร้าง เพราะเหตุดังกล่าวอีกจำนวน ๕๓ วัน คณะกรรมการตรวจการจ้างมีมติเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดี อนุมัติขยาย ๒๗ วัน โดยก่อนที่คณะกรรมการตรวจการจ้างจะเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีอนุมัติ ขยายระยะเวลาให้แก่ผู้รับจ้างทั้งสองครั้ง คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้น ประกอบรายงานของช่างผู้ควบคุมงานที่ทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงภาคสนามแล้วเห็นว่า สภาพโดยรอบสวนสาธารณะหนองบัวมีน้ำเอ่อล้นขึ้นมาและท่วมขังบริเวณโดยรอบขอบหนองบัว รวมทั้งบริเวณอื่นๆ สภาพดินกล้ายเป็นโคลนเหลว อันมีสาเหตุมาจากการระบายน้ำ ออกจากรากสวนสาธารณะหนองบัวมีปัญหา ทำให้ไม่อานำเครื่องจักรหนัก เช่น รถบรรทุกดิน รถไถเกลี่ยดิน เป็นต้น เข้าทำงานได้ จึงรายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งอนุมัติให้ขยายระยะเวลา ให้กับผู้รับจ้างทั้งสองครั้ง รวม ๕๖ วัน ภายหลังการก่อสร้างแล้วเสร็จและส่งมอบงานแล้ว สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๕ ได้มีหนังสือ ลับ ที่ ๑๗ ๐๐๓๓ ๑๕๔๘ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๐ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีว่า การขยายระยะเวลาปฏิบัติงานให้กับผู้รับจ้าง ไม่ถูกต้องตามมติคณะกรรมการรัฐมนตรีตามหนังสือ ที่ นา ๑๖๕/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๐๐ และข้อ ๑๓๒ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการ ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นเหตุให้เทศบาลกรุงราษฎร์บูรพาจารย์เสียหาย เนื่องจากไม่ได้รับเงินค่าปรับตามสัญญาเป็นจำนวน ๕๖ วัน ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดทางละเมิด คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดรายงานผลการสอบสวน และความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีว่า ไม่มีเจ้าหน้าที่ผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินใหม่ทดแทนแก่ทางราชการ ผู้ถูกฟ้องคดี จึงรายงานไปยังกระทรวงการคลัง ต่อมากล่าวหาราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ การกระทำดังกล่าวถือได้ว่าเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้เทศบาลกรุงราษฎร์บูรพาจารย์เสียหายไม่ได้รับค่าปรับตามสัญญาเป็นจำนวนเงิน ๓,๗๑๐,๐๐๐ บาท ผู้ควบคุมงาน คณะกรรมการตรวจการจ้าง ปลัดเทศบาลกรุงราษฎร์บูรพาจารย์ และนายกเทศมนตรีกรุงราษฎร์บูรพาจารย์ จึงต้องร่วมกันรับผิดชอบน่วงงานของรัฐตามมาตรา ๘

/ประกอบ...

ประกอบมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๕๗ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งเทศบาลกรอบราชานี ที่ ๖๕๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และนายสันติ กตัญญูตานันท์ ในฐานะเป็นคณะกรรมการตรวจการจ้าง ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ และนายดนัย จันทร์ทิตย์ ซึ่งเป็นผู้ควบคุมงาน ชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนคนละ ๓๗๑,๐๐๐ บาท และให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาลกรอบราชานีชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนอีกเป็นเงินจำนวน ๕๕๖,๕๐๐ บาท นายวิบูลย์ เดชะทัตตานนท์ เทคمنตรีนกรอบราชานี รักษาการนายกเทศมนตรีนกรอบราชานี ชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทน เป็นเงิน ๒๘๘,๑๘๗,๕๐ บาท และนายสมยศ จรัสธรรมนิตย์ นายกเทศมนตรีนกรอบราชานี ชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทน เป็นเงิน ๒๖๔,๓๑๒,๕๐ บาท ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ นายสันติ และนายวิบูลย์ยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดี ในที่สุด ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานีมีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ กับพัวรวม ๓ คน จึงได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองนราธสีมา เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๕๓๗/๒๕๕๗ ขอให้เพิกถอน คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี ส่วนผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ มิได้ฟ้องคดีต่อศาล ผู้ถูกฟ้องคดี จึงกำหนดให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ผ่อนชำระเป็นรายเดือน จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดี มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้ฟ้องคดีทั้งห้าและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดอุบลราชธานี (ก.ท.จ. อุบลราชธานี) มีมติในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๗ การกระทำของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ถือเป็นความผิดวินัยร้ายแรง ให้ลงโทษภาคทัณฑ์ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งเทศบาลกรอบราชานี ที่ ๑๙๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ให้ลงโทษภาคทัณฑ์ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไว้เนื่องจากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ลาออกจากราชการแล้ว ส่วนผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ให้ว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร สำหรับผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ รวมทั้งช่างผู้ควบคุมงานอื่นๆ ไม่มีหน้าที่โดยตรงในการขยายระยะเวลาตามสัญญาจ้าง จึงไม่มีความผิดทางวินัยให้ยุติเรื่องแต่นางรจนา กัลปตินันท์ ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้ถูกฟ้องคดีขณะนั้น ได้มีหนังสือ ที่ ๖๒๐๐๙/๓๖ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ส่งเรื่องที่ผู้ฟ้องคดีทั้งห้า รวมทั้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการขยายระยะเวลาตามสัญญาจ้างให้ผู้ร้องสอดตรวจสอบ จากนั้นได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีทั้งห้ามีบุคลความผิดอาญาฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ตามประมวลกฎหมายอาญา และมีความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ แต่คณารัฐมนตรี หรืออนโยบายของรัฐ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๘ ศาลปกครองนราธสีมาได้มีพิพากษาในคดีหมายเลขแดง

/ที่ ๓๑๙/๒๕๕๘...

ที่ ๓๑๙/๒๕๕๕ ให้เพิกถอนคำสั่งเทศบาลกรุงเทพมหานครอุบลราชธานี ที่ ๖๔๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ของผู้ถูกฟ้องคดีเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ฟ้องคดีที่ ๑ กับพวก โดยศาลปกครองนราธิสมัยนิจฉัยว่า เหตุที่ผู้รับจ้างขอขยายระยะเวลาทั้ง ๒ ครั้ง ถือเป็นเหตุสุดวิสัยตามข้อ ๓๒ (๑) และ (๒) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุ ของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และการกระทำของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ กับพวก ไม่ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนมติคณะรัฐมนตรี แจ้งตามหนังสือ ที่ นว ๑๖๕/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๐๐ การพิจารณาเสนออนุมัติและการอนุมัติให้ขยายระยะเวลา ก่อสร้างทั้งสองครั้ง เป็นการใช้ดุลพินิจที่ถูกต้อง เหมาะสมตามควรแก่กรณี และชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ กับพวกรวม ๓ คน จึงส่งสำเนาคำพิพากษาศาลปกครองนราธิสมัยในคดีดังกล่าว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้รับผิดชอบสำนวนเพื่อประกอบการพิจารณา จากนั้น ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีหนังสือ ลับ ด่วน ที่ ปช ๐๐๓/๒๘๐๑ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีว่า ผู้ร้องสองคนมีมติว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ในฐานะ ผู้ควบคุมงานและชี้สถานที่ได้รายงานต่อคณะกรรมการตรวจสอบการจ้างว่าได้ตรวจสอบสถานที่ก่อสร้าง และบอตินของการก่อสร้างส่วนสาธารณูปโภคบ้ำแล้ว ผู้รับจ้างไม่สามารถเข้าดำเนินการก่อสร้างได้ จึงมีเหตุที่จะขยายระยะเวลาการก่อสร้างให้แก่ผู้รับจ้างตามคำขอไว้ทั้งสองครั้ง และผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะคณะกรรมการตรวจสอบการจ้าง จึงเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีอนุมัติให้ ขยายระยะเวลาการก่อสร้างให้แก่ผู้รับจ้างทั้งสองครั้ง ทั้งที่ไม่มีเหตุที่จะขยายระยะเวลา ตามสัญญาได้ อันเป็นการไม่ชอบด้วยข้อ ๖๕ และข้อ ๓๒ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อต่อมติคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือ ที่ นว ๑๖๕/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๐๐ เรื่อง การผ่อนผันปฏิบัติผลสัญญา ซื้อขายและจ้างเหมา ทำให้เทศบาลกรุงเทพมหานครได้รับความเสียหาย มีมูลความผิดทางอาญา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริต ต่อหน้าที่ราชการและฐานจงใจ ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้ ทางราชการเสียหายอย่างร้ายแรงตามประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๓ และข้อ ๖ ให้พิจารณาโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีทั้งห้าและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ผู้ถูกฟ้องคดี จึงมีคำสั่งเทศบาลกรุงเทพมหานครอุบลราชธานี ที่ ๒๒๑/๒๕๕๖ ที่ ๒๒๒/๒๕๕๖ ที่ ๒๒๓/๒๕๕๖ ที่ ๒๒๔/๒๕๕๖ และที่ ๒๒๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๖ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีทั้งห้า ออกจากราชการ ตามลำดับ ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดี ต่อมา ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานีได้มีหนังสือ ที่ อบ ๐๐๒๓.๔/๒๖๐ ที่ อบ ๐๐๒๓.๔/๒๖๑

/ที่ อบ ๐๐๒๓.๔...

ที่ บบ ๐๐๒๓.๔/๒๖๒ ที่ บบ ๐๐๒๓.๔/๒๖๔ และที่ บบ ๐๐๒๓.๔/๒๖๓ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๖ แจ้งผู้ฟ้องคดีทั้งห้าตามลำดับ ว่า ก.ท.จ. อุบลราชธานีมีมติให้ยกอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีทั้งห้า เนื่องว่า ผู้ร้องสอดไม่มีอำนาจรับหรือยกคำกล่าวหาในส่วนเกี่ยวกับการพิจารณาความผิดทางวินัย ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าขึ้นพิจารณาตามมาตรา ๘๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากเป็นเรื่องเดียวกันกับ ที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เคยยื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีต่อศาลปกครองราชสีมาและศาลปกครองราชสีมา มีคำพิพากษาว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ กับพวกร่วม ๓ คน เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด คณะกรรมการการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ต้องรอผลคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด ประกอบกับ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ กับพวกร่วมในคดีดังกล่าว ได้นำส่งสำเนาคำพิพากษาของศาลปกครองราชสีมาเข้าสู่สำนวนการไต่สวน แต่ผู้ร้องสอดไม่นำมาร่วมรับฟังในการสรุปสำนวนเพื่อสั่งลงโทษ ผู้ฟ้องคดีทั้งห้า อันเป็นการรวบรวมและรับฟังพยานหลักฐานไม่ชอบตามพระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีทั้งห้า ออกจากราชการ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าจึงนำคดีมายื่นฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งเทศบาลครอุบลราชธานี ที่ ๒๒๑/๒๕๕๖ ที่ ๒๒๒/๒๕๕๖ ที่ ๒๒๓/๒๕๕๖ ที่ ๒๒๕/๒๕๕๖ และที่ ๒๒๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๖ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีทั้งห้าออกจากราชการ ตามลำดับ และให้คืน สิทธิซึ่งผู้ฟ้องคดีทั้งห้าพึงจะได้รับ

ผู้ฟ้องคดีทั้งห้ายื่นคำขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลากการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของ ผู้ถูกฟ้องคดีโดยให้รอการบังคับตามคำสั่งปลดผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ออกจากราชการไว้ก่อน และให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๕ กลับเข้ารับราชการจนกว่าศาล จะมีคำพิพากษา หรือจนกว่าจะมีคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด ศาลปกครองชั้นต้น มีคำสั่งยกคำขอของผู้ฟ้องคดีทั้งห้า

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า คดีนี้สืบเนื่องจากเทศบาลครอุบลราชธานีได้ทำสัญญา ว่าจ้างบริษัท นงนุช แลนด์สเคป แอนด์การเดิน ดีไซน์ จำกัด ผู้รับจ้าง ทำการปรับปรุงภูมิทัศน์ สวนสาธารณะหนองบัว โดยผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งแต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และนายสันติ กตัญญูตานนท์ เป็นคณะกรรมการตรวจการจ้าง และแต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ เป็นช่างผู้ควบคุมงานและชี้สถานที่ ในระหว่างดำเนินการก่อสร้าง ผู้ฟ้องคดีทั้งห้า ได้ร่วมกันพิจารณาและมีความเห็นว่าควรขยายระยะเวลาการปฏิบัติงาน ตามสัญญาจ้าง ก่อสร้างโครงการดังกล่าวให้ตามคำขอของผู้รับจ้าง เนื่องจากมีพายุฝนตกหนัก ทำให้สภาพ

/โดยรอบสวน...

โดยรอบสวนสาธารณะหนองบัวมีน้ำเอ่อล้นและท่วมขัง สภาพดินกลอยเป็นโคลนเหลวทำให้ไม่อาจนำเครื่องจักรหนักเข้าทำงานได้ แต่ภายหลังการก่อสร้างแล้วเสร็จ และส่งมอบงานแล้ว สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๕ ได้มีหนังสือ ลับ ที่ ๑๗๐๓๓ ๙๘/๑๕๔๙ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีว่า การขยายระยะเวลาปฏิบัติงานให้แก่ผู้รับจ้าง ไม่ถูกต้องตามมติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือ ที่ ๙๙/๑๖๕/๑๕๐๐ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๐๐ และข้อ ๓๒ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการ ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นเหตุให้เทศบาลครุบรรราชธานีเสียหายไม่ได้รับเงินค่าปรับ ตามสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ผลการสอบสวนสรุปว่า ไม่มีเจ้าหน้าที่ผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินใหม่ทดแทนแก่ทางราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงรายงานไปยังกระทรวงการคลัง ต่อมากำรวจการคลังโดยกรมบัญชีกลาง ได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๔๑๐.๕/๑๖๖๐๗ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีว่า การขยายระยะเวลาตามสัญญาจ้างทั้งสองครั้ง จำนวน ๕๖ วัน ไม่สามารถกระทำได้ เนื่องจาก ตามสัญญากำหนดให้มีการก่อสร้างในช่วงฤดูฝนซึ่งผู้รับจ้างจึงคาดหมายได้อยู่แล้วว่าจะต้องมีฝนตก และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าในช่วงที่มีการก่อสร้างดังกล่าวมีปริมาณน้ำฝน มากกว่าปกติ จึงไม่อาจอ้างเป็นเหตุสุดวิสัย ตามข้อ ๓๒ (๒) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุ ของหน่วยการบริหารราชการ ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ การขยายระยะเวลาดังกล่าว เป็นเหตุให้เทศบาลครุบรรราชธานีเสียหายไม่ได้รับค่าปรับตามสัญญา เป็นเงินจำนวน ๓,๗๑๐,๐๐๐ บาท ถือเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ต้องร่วมกัน รับผิดทางละเมิดตามมาตรา ๘ ประกอบมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิด ของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย ผู้ควบคุมงาน คณะกรรมการ ตรวจการจ้าง ปลัดเทศบาลครุบรรราชธานี และนายกเทศมนตรี ร่วมกันชดใช้ค่าเสียหาย ตามส่วนที่กรรมบัญชีกลางกำหนด ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งเทศบาลครุบรรราชธานี ที่ ๖๕๙/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทน ให้แก่ทางราชการ และมีหนังสือ ลับ ที่ ๙๘/๕๒๐๐๙/๓๖ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงเลขานุการคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งเรื่องเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีเหตุอันควรสงสัยว่ากระทำการผิด ต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ จากการมีพฤติกรรมที่ถือเป็นการกระทำประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เสนอความเห็นหรืออนุมัติให้มีการขยายเวลา ให้แก่ผู้รับจ้างโดยมิชอบด้วยระเบียบ กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการ ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อให้ผู้ร้องสอดคำเนินการได้ส่วนข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ นายสันติ กตัญญูตานนท์

/คำแทน...

ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักการช่าง และนายวิบูลย์ เดชะทัตตานนท์ ตำแหน่งเทศมนตรีนครอุบราชธานี รักษาการนายกเทศมนตรีนครอุบราชธานี ซึ่งเป็นผู้ลงนามอนุมัติขยายระยะเวลาปฏิบัติงานให้ผู้รับจ้างครั้งแรกจำนวน ๒๙ วัน โดยในอุทธรณ์คำสั่งให้เช่าค่าสินใหม่ทดแทนดังกล่าว แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบราชธานีมีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ กับพวงรวม ๓ คน จึงยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองนราธสีมาเป็นคดีหมายเลขดำที่ ๕๓๗/๒๕๕๒ ขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๖๔๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ กับพวงรวม ๓ คน ชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนให้แก่เทศบาลนครอุบราชธานี ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๕ ศาลปกครองนราธสีมาได้มีคำพิพากษา ในคดีหมายเลขแดงที่ ๓๑๘/๒๕๕๕ เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับผู้ฟ้องคดีที่ ๑ กับพวงรวม ๓ คน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีในคดีดังกล่าวได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาดังกล่าวต่อศาลปกครองสูงสุด ต่อมาประธานกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีหนังสือ ลับ ด่วน ที่ ปช ๐๐๓๓/๒๘๐๑ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้พิจารณาลงโทษวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีทั้งห้าและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ อบ ๕๒๐๐๘/๑ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ขอความเห็นชอบการลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีทั้งห้า ต่อ ก.ท.จ. อุบราชธานี ก.ท.จ. อุบราชธานี พิจารณาแล้วมีมติในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๖ เห็นชอบให้ปลดผู้ฟ้องคดีทั้งห้าออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดี จึงมีคำสั่งเทศบาลนครอุบราชธานี ที่ ๒๒๑/๒๕๕๖ ที่ ๒๒๒/๒๕๕๖ ที่ ๒๒๓/๒๕๕๖ ที่ ๒๒๔/๒๕๕๖ และที่ ๒๒๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๖ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีทั้งห้าออกจากราชการ ตามลำดับ ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ก.ท.จ อุบราชธานีพิจารณาแล้วมีมติยกอุทธรณ์ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีทั้งห้าออกจากราชการ เป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔๒ ประกอบมาตรา ๕๓ ที่บัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาลงโทษทางวินัยผู้ถูกกล่าวหาตามฐานความผิด ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวน ทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหานั้นๆ แล้วแต่กรณี ผู้ถูกฟ้องคดีไม่มีอำนาจที่จะพิจารณาแก้ไขเปลี่ยนแปลงโทษเป็นอย่างอื่นได้ ดังนั้น กระบวนการพิจารณาทางปกครองก่อนการมีคำสั่งที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีทั้งห้าออกจากราชการ เป็นไปตามขั้นตอนที่กฎหมายบัญญัติโดยชอบแล้ว

/ศาลปักครอง...

ศาลปกครองชั้นต้นอนุญาตให้คณะกรรมการฯ เข้ามาเป็นคู่กรณีในคดีโดยกำหนดให้เป็นผู้ร้องสอด

ผู้ร้องสอดให้การว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งลงโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าตามมติของผู้ร้องสอดเป็นการดำเนินการตามมาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งบัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ผู้ร้องสอดมีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของผู้ร้องสอดเป็นสำเนาของการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหานั้น และผู้ถูกกล่าวหาไม่สิทธิอุทธรณ์เฉพาะคดุลพินิจในการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาเท่านั้น ส่วนฐานความผิดทางวินัย ตามที่ผู้ร้องสอดวินิจฉัยยุติแล้ว ผู้บังคับบัญชาไม่อาจวินิจฉัยเป็นประการอื่นได้อีก แม้ว่าคดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าไม่ได้ขอให้ศาลาเพิกถอนคำวินิจฉัยของผู้ร้องสอด แต่หากศาลมีผลให้คำวินิจฉัยของผู้ร้องสอดใช้บังคับไม่ได้อีกต่อไป จึงมีผลกระทำโดยตรงต่อประสิทธิภาพในการดำเนินคดีเกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานทุจริต ต่อหน้าที่หรือการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ตลอดจนมาตรการเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของผู้ร้องสอดตามที่รัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้อำนาจไว้ ตามนัยคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ อันเป็นการสอดคล้องกับบทบัญญัติ มาตรา ๙๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าจึงไม่มีอำนาจฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ลงโทษผู้ฟ้องคดีทั้งห้าตามมติของผู้ร้องสอด และศาลปกครองไม่อาจรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีทั้งห้าไว้พิจารณาได้ และคดีนี้สืบเนื่องจากนางรจนา กัลปตินันท์ ขณะดำรงตำแหน่งผู้ถูกฟ้องคดีได้กล่าวหาร้องเรียนผู้ฟ้องคดีทั้งห้า และเจ้าหน้าที่ของเทศบาลนครอุบลราชธานี และบริษัท นงนุช แอนด์ สเคป แอนด์ การ์เด้น ดีไซน์ จำกัด ว่ากระทำการทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำการทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ซึ่งเป็นกรณีกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ร้องสอดจึงมีคำสั่งคณะกรรมการฯ

/ที่ ๘๒/๒๕๕๓...

ที่ ๘๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนและได้แจ้งคำสั่ง แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนให้ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าทราบแล้ว คณะกรรมการไต่สวนได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าทราบ ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าได้รับทราบข้อกล่าวหาและได้ทำคำชี้แจง ข้อกล่าวหาแล้ว คณะกรรมการไต่สวนรายงานผลการไต่สวนและเสนอความเห็นต่อผู้ร้องสอดว่า ตั้งแต่เริ่มสัญญาในวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๖ บริษัท นงนุช แอนด์ สเคป แอนด์ การ์ดิน ดีไซน์ จำกัด ผู้รับจ้าง ไม่ได้ดำเนินการใดๆ จนกระทั่งวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๔๖ ผู้รับจ้างได้มีหนังสือขอเข้าพื้นที่ เริ่มดำเนินการแต่หลังจากนั้นผู้รับจ้างไม่ได้เข้าดำเนินการใดๆ ต่อมาระหว่างวันที่ ๖ ถึงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ผู้รับจ้างได้นำเครื่องจกรเข้าในพื้นที่เพื่อทำการถอนทางลำเลียงวัสดุ หลังจากนั้นตั้งแต่วันที่ ๑๑ ถึงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ผู้รับจ้างไม่ได้ดำเนินการใดๆ ต่อมาวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๖ ผู้รับจ้างได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีว่า ช่วงเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๖ เป็นต้นมาเมียพ่ายแพ้ผ่านเข้ามาในประเทศไทยทำให้เกิดฝนตกหนัก ติดต่อกันหลายวันหลายช่วงเวลา ตามกำลังของพายุนั้นๆ เป็นเหตุให้ผู้รับจ้างไม่สามารถดำเนินการก่อสร้างให้เป็นไปตามแผน การดำเนินงานที่ได้กำหนดไว้ซึ่งขอขยายระยะเวลาปฏิบัติงานเป็นเวลา ๓๗ วัน ผู้ฟ้องคดีทั้งห้า ได้เสนอให้ขยายระยะเวลา ก่อสร้างของผู้รับจ้าง เป็นเวลา ๒๙ วัน และในวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้รับจ้างได้มีหนังสือขอขยายระยะเวลาต่อผู้ถูกฟ้องคดีอีกครั้งโดยอ้างเหตุเดียวกันในการขอขยายระยะเวลาปฏิบัติงานเป็นเวลา ๕๓ วัน ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าได้เสนอให้ขยายระยะเวลา ก่อสร้าง ของผู้รับจ้างเป็นเวลา ๒๗ วัน คณะกรรมการไต่สวนเห็นว่า การขอขยายระยะเวลา ก่อสร้าง ของผู้รับจ้างมีผลสืบเนื่องมาจากการที่ผู้รับจ้างไม่สามารถเข้าดำเนินการได้ตามสัญญาจ้าง ซึ่งได้กำหนดให้ผู้รับจ้างดำเนินการในวันที่ ๑ ในส่วนที่เป็นปรับสถานที่ งานทรายถม ปรับระดับพื้นที่และปรับแต่งเนินดินให้แล้วเสร็จก่อนก่อสร้าง ประกอบกับสาเหตุที่ทำให้ผู้รับจ้าง ไม่สามารถดำเนินการได้ตามสัญญา เป็นปัญหาในการบริหารจัดการของผู้รับจ้าง ซึ่งเป็นภาระหน้าที่ ของผู้รับจ้างที่จะต้องรับผิดชอบ ไม่ใช่ความผิดหรือความบกพร่องของเทศบาลกรุงเทพมหานคร อุบลราชธานี และไม่ใช่ข้ออ้างที่จะขยายระยะเวลาออกไป ส่วนสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจากเหตุที่น้ำท่วมขังดังกล่าว ก็ไม่ต่างอะไรกับ “เหตุอุทกภัย” เพียงแต่เกิดขึ้น เฉพาะบริเวณพื้นที่ที่จะทำการ ก่อสร้าง และปรับปรุงภูมิทัศน์ สวยงามของบัวเทียนน์ และหนังสือขอขยายระยะเวลา ก่อสร้าง ของผู้รับจ้างได้อ้างเพียงว่ามีฝนตกหนักติดต่อกันหลายวันหลายช่วงเวลา ผู้รับจ้างไม่สามารถ ดำเนินการ ก่อสร้างตามแผนได้ซึ่งไม่ได้ระบุชัดเจนว่าพื้นที่ ก่อสร้างเกิดน้ำท่วมขังอย่างไร ประกอบกับภาพถ่ายสถานที่ ก่อสร้างที่ผู้รับจ้างใช้ในการขอขยายเวลาการปฏิบัติงาน พบว่ามีน้ำขังอยู่เล็กน้อยตามร่องหน้าดินซึ่งเป็นสภาพปกติในกรณีที่มีฝนตก โดยไม่ปรากฏว่า มีน้ำท่วมขังขนาดที่ผู้รับจ้างไม่สามารถที่จะดำเนินการ ก่อสร้างได้ ซึ่งสอดคล้องกับคำให้การ

/ของนายปริวัฒน์...

ของนายปริวัฒน์ ชัยวัฒนา ผู้อำนวยการศูนย์อุตุนิยมวิทยาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง จังหวัดอุบลราชธานี ที่ว่าตามรายงานข้อมูลปริมาณน้ำฝนเดือนมิถุนายน ๒๕๔๖ มีฝนตกหนัก ๒ วัน เดือนกรกฎาคม ๒๕๔๖ มีฝนตกเล็กน้อยถึงปานกลาง ๑๔ วัน เดือนสิงหาคม ๒๕๔๖ มีฝนตกหนัก ๕ วัน เดือนกันยายน ๒๕๔๖ มีฝนตกหนัก ๒ วัน เดือนตุลาคม ๒๕๔๖ มีฝนตกหนัก ๑ วัน ความหมายของฝนตกหนัก คือ มีปริมาณน้ำฝนตั้งแต่ ๓๕ ม.ม. ขึ้นไป จึงเห็นได้ว่าในช่วงเวลาดังกล่าวมีปริมาณฝนตกเล็กน้อยถึงปานกลาง และมีฝนตกหนักเพียงไม่กี่วัน ถือทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้รับจำได้อาศัยเหตุความผิดหรือความบกพร่องของเทศบาลนครอุบลราชธานีในการขอขยายระยะเวลาตามสัญญาแต่อย่างใด การที่ผู้ฟ้องคดีทั้งห้า เป็นผู้มีความเข้าใจในความหมายของเหตุสุดวิสัยเป็นอย่างดีว่า กรณีถึงขนาดไหน เพียงใด จึงจะถือเป็นเหตุสุดวิสัย แต่กลับพิจารณาว่าการที่มีฝนตกตามปกติถูกกล่าวถือเป็นเหตุสุดวิสัย และยกเหตุในเรื่องของระบบระบายน้ำที่มีปัญหาว่า เป็นความบกพร่องของเทศบาลนครอุบลราชธานี ซึ่งมิใช่เหตุที่ผู้รับจำยกขึ้นอ้างเพื่อขอขยายเวลา ก่อสร้างมาพิจารณาและเสนอความเห็นให้ขยายระยะเวลาให้กับผู้รับจำได้ จึงเป็นการวินิจฉัยขัดกับข้อ ๑๗ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารส่วนราชการท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และมติคณะรัฐมนตรีแจ้งตามหนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ นว ๑๖๕/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๐๐ เรื่อง การผ่อนผันผู้ปฏิบัติผิดสัญญาซื้อขาย และจ้างเหมา ข้อ ๒. ก. ซึ่งประเด็นในลักษณะนี้ ศาลปกครองสูงสุดได้เคยวินิจฉัยไว้แล้ว ตามคำพิพากษาคดีหมายเลขดำที่ อ. ๗๙๖/๒๕๔๘ หมายเลขแดงที่ อ. ๓๐๓/๒๕๔๔ ประกอบกับ มติคณะรัฐมนตรีเป็นคำสั่งในการบริหารซึ่งเป็นผลการตัดสินใจร่วมกันของคณะรัฐมนตรี เพื่อให้ส่วนราชการ หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องรับไปดำเนินการถือปฏิบัติ ซึ่งส่วนราชการ หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องจะต้องถือปฏิบัติ หรือดำเนินการ ตามที่คณะรัฐมนตรี มีมติกำหนดเกี่ยวกับเรื่องนั้นฯ ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าจะต้องตรวจสอบมติ คณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจนก่อนเสมอ ก่อนเสนอให้พิจารณาผ่อนผันในเรื่องการขยายระยะเวลาให้กับผู้รับจำการที่ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าพิจารณาและเสนอความเห็นให้ขยายระยะเวลา ก่อสร้างให้กับผู้รับจำทั้งที่รู้อยู่ว่าไม่มีเหตุที่จะขยายระยะเวลาได้ จึงเป็นการจงใจไม่ปฏิบัติตาม เงื่อนไขแบบท้ายประกาศประ功德ราคางวดเทศบาลนครอุบลราชธานีเกี่ยวกับข้อกำหนดและขอบเขตงานจ้างและการคัดเลือกผู้รับจำ ข้อ ๕.๓ (๑) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วย การพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๑๗ และมติคณะรัฐมนตรี แจ้งตามหนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ นว ๑๖๕/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๐๐ เรื่อง การผ่อนผันผู้ปฏิบัติผิดสัญญาซื้อขายและจ้างเหมา ข้อ ๒. ก. และการกระทำดังกล่าว

/ได้ก่อให้...

ได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ เนื่องจากตามสัญญาจ้าง เลขที่ ค. ๕๗/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๔๖ ข้อ ๗ ข. กำหนดให้ผู้รับจ้างต้องเริ่มงาน ภายในวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๖ และจะต้องทำงานให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๗ รวมระยะเวลาดำเนินการ ๒๗๐ วัน ซึ่งผู้ว่าจ้างและผู้รับจ้างได้รับทราบ กำหนดระยะเวลาดำเนินการเริ่มต้น และสิ้นสุดไว้อย่างชัดเจนจึงเป็นหน้าที่ของคู่สัญญา ที่จะต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด และในข้อ ๑๗ ของสัญญาได้กำหนดอัตราค่าปรับ หากผู้รับจ้างดำเนินการไม่แล้วเสร็จตามสัญญา เป็นจำนวนเงินวันละ ๖๖,๒๕๐ บาท การที่ผู้รับจ้างไม่ได้ดำเนินการตามกำหนดเวลาตาม สัญญา โดยล่วงเลยเวลาไป ๖๘ วัน ซึ่งเป็นความล่าช้าเกินสมควรย่อมมีผลกระทบต่อระยะเวลา ตามสัญญาซึ่งเป็นความรับผิดชอบ ของผู้รับจ้างและไม่อาจปฏิเสธความรับผิดในส่วนนี้ได้ การที่ ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าได้เสนอให้ขยายระยะเวลาตามสัญญาออกไปอีก ๒๙ วัน และ ๒๗ วัน ตามลำดับ ทั้งที่ไม่มีสาเหตุที่จะขยายระยะเวลาได้ตามกฎหมาย จึงถือได้ว่าก่อให้เกิดความเสียหาย แก่ทางราชการ มีมูลความผิดทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และมีมูลความผิด ทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการและฐานจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้ทางราชการเสียหายอย่างร้ายแรงตามประกาศ คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัยข้อ ๓ และข้อ ๖ ผู้ร้องสอดได้พิจารณาแล้วมีมติในการประชุม ครั้งที่ ๔๐๓ – ๖๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ให้ส่งรายงานเอกสารและความเห็น ไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยกับผู้ฟ้องคดีทั้งห้าและส่งไปยังอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี ตามมาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้วแต่กรณี

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าอ้างในคำฟ้องว่า ผู้ร้องสอดไม่มีอำนาจรับหรือยกคำกล่าวหา ในส่วนที่เกี่ยวกับการพิจารณาความผิดทางวินัยของผู้ฟ้องคดีทั้งห้าขึ้นพิจารณาตามมาตรา ๙๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เพราะเป็นเรื่องที่ศาลปกครองนัดหมายให้รับคำฟ้องในประเด็นเดียวกันไว้พิจารณา ต่อกมาศาลปกครองนัดหมายให้มีคำพิพากษาว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีในคดีดังกล่าว เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด ผู้ร้องสอดจะต้องรอผลคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดแล้วค่อยพิจารนามีคำสั่งต่อไป จึงจะเป็นการถูกต้องและชอบด้วยกฎหมายนั้น คดีของศาลปกครองนัดหมายเลขคดี ๕๓๗/๒๕๕๒ หมายเลขแดงที่ ๓๑๙/๒๕๕๕ เป็นการฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งเทศบาล

/นครอุบลราชธานี...

นครอุบลราชธานี ที่ ๖๕๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนให้แก่ทางราชการ ตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๗ คดีจึงมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง จะต้องชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนให้แก่ทางราชการตามคำสั่งดังกล่าวหรือไม่ ส่วนกรณีที่ผู้ร้องสอง มีมติรับดำเนินการเป็นมูลความผิดทางอาญา ซึ่งมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีทั้งท้าได้กระทำการอันมีมูลความผิดทางอาญาหรือไม่ จึงเป็นคนละประเด็นกัน ซึ่งประเด็น ในลักษณะเช่นนี้ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้เคยวินิจฉัยไว้ตามคำพิพากษา คดีหมายเลขแดงที่ อม.๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ ว่าการที่ผู้ร้องสองได้รับเรื่องเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงและมีมติชี้มูลความผิดแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งท้า จึงไม่ต้องห้ามตามมาตรา ๔๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ กรณีผู้ฟ้องคดีทั้งท้ากล่าวอ้างว่า ผู้ร้องสอง ไม่นำคำพิพากษาศาลปกครองนราชสีมาเข้าสู่สำนวนการไต่สวนเพื่อประกอบการพิจารณาชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีทั้งท้า เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น ผู้ร้องสองมีมติชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีทั้งท้าในการประชุมครั้งที่ ๔๐๓ – ๖๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ว่า การกระทำการของผู้ฟ้องคดีทั้งท้ามีมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ศาลปกครองนราชสีมาได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ ๕๓๗/๒๕๕๗ หมายเลขแดงที่ ๓๙๙/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๕ จึงเป็นกรณีที่ผู้ร้องสองได้ชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีทั้งท้าก่อนที่ศาลปกครองนราชสีมาจะมีคำพิพากษา ประกอบกับประเด็นการวินิจฉัยชี้มูลความผิดของผู้ร้องสองกับประเด็นของศาลปกครองนราชสีมา เป็นคนละประเด็นกัน ซึ่งในการไต่สวนข้อเท็จจริงคณะกรรมการไต่สวนของผู้ร้องสอง ย่อมมีคุณพินิจในการรวบรวมและรับฟังพยานหลักฐานใดๆ ตามข้อ ๒๕ ของระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการไต่สวน พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกอบมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ กรณีผู้ฟ้องคดีทั้งท้ากล่าวอ้างว่า การชี้มูลความผิดของผู้ร้องสองได้รับพยานแต่เพียงรายงาน การตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๕ นั้น เมื่อผู้ร้องสองได้รับเรื่องกล่าวหาร้องเรียนผู้ฟ้องคดีทั้งท้าและมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนคณะกรรมการไต่สวนได้รับฟังข้อเท็จจริง ทั้งพยานบุคคล พยานเอกสาร รวมถึง พยานหลักฐาน ตามที่ผู้ฟ้องคดีทั้งท้าได้นำมาใช้อ้างหรือซึ่งแจ้งแก่ข้อกล่าวหาทั้งหมด โดยละเอียดแล้ว และในการไต่สวนข้อเท็จจริงคณะกรรมการไต่สวนได้รวบรวมพยานหลักฐาน ประกอบด้วย พยานเอกสาร ๔๔ รายการ จึงมิใช่การพิจารณาแต่เพียงข้ออ้างที่นำมาจากสำนักงาน

/การตรวจเงินแผ่นดิน...

การตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๕ เพียงอย่างเดียว แต่ได้ลงพื้นที่เพื่อตรวจสอบหาข้อเท็จจริง และพยานหลักฐาน และได้มีการสอบถามค้ำมุกคลที่เกี่ยวข้องจำนวน ๑๓ ราย ซึ่งรวมถึงผู้อำนวยการศูนย์อุตุนิยมวิทยาภาควันออกเฉียบเหนือ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญและ มีหน้าที่โดยตรงเกี่ยวกับการพยากรณ์อากาศ จากนั้นจึงได้พิจารณาซึ่งน้ำหนักพยานหลักฐาน และจัดทำสำนวนการให้ส่วนข้อเท็จจริงเสนอต่อผู้ร้องสอด เพื่อชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีทั้งห้า

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีตามคำสั่งเทศบาล นครอุบลราชธานี ที่ ๒๒๑/๒๕๕๖ ที่ ๒๒๒/๒๕๕๖ ที่ ๒๒๓/๒๕๕๖ ที่ ๒๒๔/๒๕๕๖ และที่ ๒๒๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๖ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีทั้งห้าออกจากราชการ ตามลำดับ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามคากล่าวอ้าง ของผู้ร้องสอดก่อนว่า คดีนี้อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองหรือไม่ เห็นว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับประกาศคณะกรรมการ พนักงานเทศบาลจังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๔ ออกคำสั่งเทศบาลนครอุบลราชธานี ที่ ๒๒๑/๒๕๕๖ ที่ ๒๒๒/๒๕๕๖ ที่ ๒๒๓/๒๕๕๖ ที่ ๒๒๔/๒๕๕๖ และที่ ๒๒๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๖ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีทั้งห้า ออกจากราชการ ตามลำดับ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทที่มีคู่กรณี อย่างน้อยฝ่ายหนึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเป็นลักษณะของคดีปกครอง ที่เกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ คดีนี้ จึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง และเมื่อผู้ฟ้องคดีทั้งห้าเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อน หรือเสียหายต้องออกจากราชการจากคำสั่งลงโทษของผู้ถูกฟ้องคดีที่สั่งปลดผู้ฟ้องคดีทั้งห้า ออกจากราชการตามที่ผู้ร้องสอดได้ชี้มูลความผิดทางวินัย ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าจึงมีสิทธินำคดีมาฟ้อง ต่อศาลขอให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีตั้งกล่าวได้ และหากศาลมเห็นว่าคำสั่งลงโทษทางวินัย ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ศาลย่อมมีอำนาจตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติตั้งกล่าว เพิกถอนคำสั่งนั้นได้เช่นกัน

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยต่อไปตามคากล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีทั้งห้าว่า การที่ผู้ร้องสอดรับเรื่องร้องเรียนผู้ฟ้องคดีทั้งห้าไว้ได้ทราบและมีมติวินิจฉัยชี้มูลความผิดทางวินัย ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า ศาลปกครองนั้นควรสืบma

ในคดีหมายเลข...

ในคดีหมายเลขคดีที่ ๕๓๗/๒๕๕๒ ได้มีคำสั่งรับฟ้องในประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ กับพวกร้องขอให้เพิกถอนคำสั่งเทศบาลกรุงเทพมหานครที่ ๖๔๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ที่กำหนดให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ กับพวกรชดใช้ค่าสินไรมหาดแทนให้แก่เทศบาลกรุงเทพมหานครนี้ แต่ประเด็นที่ผู้ร้องสองดูรับเรื่องร้องเรียนที่ร้องเรียนผู้ฟ้องคดีทั้งห้าไว้พิจารณาแล้ว เป็นกรณี มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการและฐานจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓ และข้อ ๖ ของประการ คณะกรรมการกลาง พนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานที่นำไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๔ และมูลความผิดทางอาญาฐาน เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ การรับฟ้องของศาลปกครองราชสีมาในคดีหมายเลขคดีที่ ๕๓๗/๒๕๕๒ กับการรับเรื่องร้องเรียนที่มีผู้ร้องเรียนผู้ฟ้องคดีทั้งห้าของผู้ร้องสองเป็นคนละประเด็นกัน การที่ผู้ร้องสองดูรับเรื่องร้องเรียนผู้ฟ้องคดีทั้งห้าไว้พิจารณา จึงไม่อาจถือได้ว่าเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยมาตรา ๘๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่อย่างใด และเมื่อประเด็นการวินิจฉัยมูลความผิดของผู้ฟ้องคดีทั้งห้าโดยผู้ร้องสองดู กับประเด็นในคดีหมายเลขคดีที่ ๕๓๗/๒๕๕๒ ในศาลปกครองราชสีมาเป็นคนละประเด็นกัน และศาลปกครองราชสีมาได้มีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๓๐๔/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นเวลาหลังจากที่ผู้ร้องสองได้เข้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีทั้งห้าแล้วในการประชุมครั้งที่ ๔๐๓ – ๖๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ เมื่อคณะกรรมการไต่สวนของผู้ร้องสองมีอำนาจตามกฎหมายในการใช้ดุลพินิจรวมและรับฟังพยานหลักฐานได้ เพื่อประกอบการวินิจฉัยมูลความผิดของผู้ถูกกล่าวหา ตามนัยข้อ ๒๕ ของระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการไต่สวน พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่ออกตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ อันเป็นระเบียบที่มีผลบังคับใช้อยู่ในขณะนั้น การที่คณะกรรมการไต่สวนของผู้ร้องสองดูรับรวมและรับฟังพยานหลักฐานโดยไม่ได้ นำคำพิพากษาศาลปกครองราชสีมาในคดีดังกล่าว ซึ่งเป็นพยานหลักฐานที่ผู้ฟ้องคดีทั้งห้ากล่าวอ้างเข้าสู่สำนวนการไต่สวน จึงไม่อาจถือได้ว่าเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า พฤติกรรมและภาระที่ของผู้ฟ้องคดีทั้งห้า เป็นการกระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

/เพื่อให...

เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่ไม่ควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ในขณะที่ดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาลครอุบราชธานี ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ในขณะที่ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการส่วนนโยบาย และได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการตรวจการจ้างตามโครงการก่อสร้างปรับปรุงภูมิทัศน์สวนสาธารณะหนองบัวตามสัญญาจ้างเลขที่ ก.๕๗/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๔๖ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีอำนาจหน้าที่ตามข้อ ๖๕ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๓๓.๔/ว ๙๒๒ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๔๔ ในการเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของหัวหน้าส่วนราชการ ในการขยายระยะเวลาการปฏิบัติตามสัญญาให้กับผู้รับจ้าง เมื่อระหว่างการก่อสร้างปรับปรุงสวนสาธารณะหนองบัว มีพายุฝนเข้ามาหลายช่วงผู้รับจ้างได้ออกขยายระยะเวลาการก่อสร้าง ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๖ จำนวน ๓๗ วัน คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ประชุม เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๖ มีมติเห็นควรอนุมัติให้ขยายระยะเวลาการก่อสร้างจำนวน ๒๙ วัน และครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๖ จำนวน ๕๓ วัน คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ประชุมเมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ มีมติเห็นควรอนุมัติให้ขยายระยะเวลาการก่อสร้างจำนวน ๒๗ วัน และได้เสนอผู้ถูกฟ้องคดีอนุมัติให้ขยายระยะเวลาการก่อสร้างทั้ง ๒ ครั้ง รวม ๕๖ วัน ซึ่งก่อนที่จะลงมติเห็นควรอนุมัติทั้งสองครั้งดังกล่าว คณะกรรมการตรวจการจ้างซึ่งมีผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ รวมอยู่ด้วยได้ตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นประกอบกับรายงานของเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมงานซึ่งทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงภาคสนามแล้วเห็นว่า สภาพโดยรอบสวนสาธารณะหนองบัวมีน้ำเอ่อล้นขึ้นมาและท่วมขังบริเวณโดยรอบขอบหนองบัว รวมทั้งบริเวณอื่นๆ สภาพดินกลایเป็นโคลนเหลว เนื่องจากระบบทรายน้ำออกจากสวนสาธารณะหนองบัวมีปัญหาทำให้ไม่อาจนำเครื่องจักรหนัก เช่น รถบรรทุก ก่อสร้าง รถไถเกลี่ยดิน เป็นต้น เข้าทำงานได้ ในการนี้คณะกรรมการตรวจการจ้างได้พิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวข้องประกอบกันไม่ว่าจะเป็นข้อมูลปริมาณน้ำฝนจากศูนย์อุตุนิยมวิทยาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดอุบลราชธานี รายงานการควบคุมงาน รวมทั้งการออกใบตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างโดยคณะกรรมการตรวจการจ้างเองในทุกระยะที่ผ่านมา จึงทำให้เห็นสภาพพื้นที่ที่ก่อสร้างหน้างานตามความเป็นจริง ประกอบกับการพิจารณาจากลักษณะของงานก่อสร้างตามสัญญาซึ่งต้องมีการขุดแต่งดิน ถอนดิน ปรับเกลี่ยขึ้นคันดิน วางและจัดเรียงหิน ซึ่งจะต้องใช้เครื่องจักรขนาดใหญ่ และดำเนินการในขณะที่ดินแห้งแล้ว ยังปรากฏข้อเท็จจริงที่สำคัญว่า สถิติข้อมูลปริมาณน้ำฝน รายวันปี

/พ.ศ. ๒๕๔๖...

พ.ศ. ๒๕๖๖ จังหวัดอุบลราชธานี ประกอบกับเอกสารสรุปลักษณะอากาศ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงเดือนตุลาคม ของศูนย์อุตุนิยมวิทยาภาคตะวันออกเฉียงเหนือฯ พบร่างในช่วงเดือนกรกฎาคมถึงเดือนตุลาคม สภาพอากาศที่ว่าไปจะมีลักษณะเป็นฝนจากลมมรสุม และพายุ มีร่องความกดอากาศต่ำหรือร่องฝนพัดผ่านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเฉพาะ ในช่วงเดือนกรกฎาคมช่วงต้น และช่วงท้ายของเดือนสิงหาคมและเดือนกันยายนเกือบทตลอดทั้งเดือน และในเดือนตุลาคมบ้างเล็กน้อย เป็นลักษณะฝนที่ไม่ใช่มีสภาพตามปกติ และเป็นสาเหตุสำคัญ ที่ทำให้ผู้รับจ้างไม่สามารถปฏิบัติงานได้ ซึ่งลักษณะงานก่อสร้างดังกล่าวเมื่อมีฝนตกหนัก หรือฝนตกต่อเนื่องระยะหนึ่ง ประกอบกับสภาพการระบายน้ำในพื้นที่ก่อสร้างไม่ดี เนื่องจาก ระบายน้ำธรรมชาติ จะไหลเข้าสู่ท่อระบายน้ำของกรมทางหลวงออกไปยังคลองระบายน้ำ (ลำປะປะ) ซึ่งสภาพพื้นที่มีความลาดชันน้อยระบายน้ำมีสภาพตื้นเขิน ระบายน้ำได้ช้า ทำให้เกิดน้ำท่วมขังพื้นที่ที่ก่อสร้าง (ซึ่งเกิดขึ้นอยู่บ่อยครั้ง) จึงทำให้สภาพพื้นที่เป็นโคลน เครื่องจักรและแรงงานไม่สามารถทำงานได้ ผู้รับจ้างต้องหยุดงานเพื่อจัดการระบายน้ำและ ต้องรอให้สภาพดินมีความแห้งพอสมควรจึงสามารถทำงานต่อไปได้ จากข้อเท็จจริงดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ผู้รับจ้างไม่อาจเข้าดำเนินการก่อสร้างได้ตามภาระปกติที่คาดหมายไว้ เนื่องจาก มีเหตุเกี่ยวกับปริมาณน้ำฝนที่มากกว่าปกติ ประกอบกับความบกพร่องของระบบระบายน้ำ ในพื้นที่ก่อสร้างที่ไม่อาจระบายน้ำจากหนองบัวได้ตามปกติ จึงเป็นสาเหตุทำให้มีน้ำเอ่อท่วม บริเวณก่อสร้างปรับปรุงสวนสาธารณะหนองบัว ซึ่งสาเหตุดังกล่าวไม่ใช่ความผิดของผู้รับจ้าง ที่ไม่อาจทำงานก่อสร้างปรับปรุงสวนสาธารณะหนองบัวได้ตามปกติ และเมื่อพิจารณาจากภาพถ่าย ที่ผู้ฟ้องคดีทั้งท้าได้ส่งต่อศาลพร้อมคำฟ้องเห็นได้ว่า บริเวณก่อสร้างปรับปรุงสวนสาธารณะหนองบัว ในระหว่างเวลาทำงานของผู้รับจ้างมีน้ำท่วมขังหนืดพื้นผิวดินเกินกว่าปกติที่ควรจะเป็น ข้อเท็จจริงดังกล่าวอยู่มั่งแสดงให้เห็นว่า บริเวณก่อสร้างปรับปรุงสวนสาธารณะหนองบัวในขณะที่ บริษัท นงนุช แอนด์ เสเคป แอนด์ การ์เด้น ดีไซน์ จำกัด รับเหมาก่อสร้างปรับปรุงมีน้ำท่วมขัง เกินกว่าเหตุการณ์ตามปกติ กรณีจึงฟังได้ว่า ในระหว่างที่บริษัทดังกล่าวรับจ้างก่อสร้างปรับปรุง สวนสาธารณะหนองบัว มีฝนตกมากเกินกว่าปกติจนทำให้มีน้ำท่วมขังบริเวณก่อสร้างปรับปรุง อันเป็นเหตุสุดวิสัยที่ไม่อาจคาดการณ์ได้ล่วงหน้า ประกอบกับระบบระบายน้ำของเทศบาลนคร อุบลราชธานี ในบริเวณก่อสร้างปรับปรุงมีการชำรุดเสียหายซึ่งมีใช้ความผิดของบริษัท นงนุช แอนด์ เสเคป แอนด์ การ์เด้น ดีไซน์ จำกัด จึงเป็นกรณีที่เทศบาลนครอุบลราชธานีในฐานะ คุ้สัญญาจ้าง เลขที่ ค.๕๗/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๖ จะสามารถขยายระยะเวลาการก่อสร้าง ตามสัญญาให้ได้ตามข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และเมื่อการพิจารณาอนุมัติ

/ຂໍາຍຮະຢະ...

ขยายระยะเวลาดังกล่าวได้อ้างอิงข้อมูลและข้อเท็จจริง โดยเฉพาะการคิดจำนวนวันที่มีปริมาณน้ำฝนตกเกิน ๑๐ มิลลิเมตรต่อวัน และให้เวลาเพื่อรับน้ำแล้วให้ดินแห้งอีก ๒ วันเป็นหลักในการคิดจำนวนวันที่ขยายระยะเวลาออกไป ซึ่งเป็นกรณีที่สมควรแก่เหตุ โดยไม่ปรากฏพฤติกรรมอื่นใดที่แสดงว่าเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้รับจ้าง นอกจากนั้น เมื่อพิจารณาตามคณารัฐมนตรีแจ้งตามหนังสือกองสารบรรณคณารัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ นว. ๑๖๕/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๐๐ แล้ว ก็เป็นเพียงการแสดงตัวอย่างของเหตุผลที่ไม่อาจนำมาอ้างเพื่อขอขยายระยะเวลาตามสัญญาได้ เช่นการอ้างว่าทำงานในฤดูฝนไม่สะดวกทำให้งานล่าช้า เพราะเป็นสิ่งที่ต้องคาดหมายได้ล่วงหน้าก่อนที่จะเข้าทำสัญญาแล้ว เป็นต้น ซึ่งแนวทางดังกล่าว มิใช่ข้อพิจารณาตามตัวว่าจะอ้างไม่ได้เสมอไป เพราะหากมีพฤติกรรมที่เกิดขึ้นโดยผิดปกติวิสัยไปจากสภาพปกติของฤดูฝนหรือสภาพอากาศที่เคยเป็นมา ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการปฏิบัติงานตามสัญญานั้นๆ และไม่อาจคาดหมายล่วงหน้าได้ก็น่าจะเป็นเหตุที่สามารถนำมาอ้างได้ตามควรแก่เหตุผลและความจำเป็นในแต่ละกรณี

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงเห็นได้ว่า การที่คณะกรรมการตรวจการจ้าง ซึ่งมีผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ รวมอยู่ด้วยได้ปฏิบัติหน้าที่ในการดำเนินการเสนออนุมัติให้ขยายระยะเวลาการก่อสร้างต่อผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น โดยคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ลงพื้นที่ตรวจสอบ และศึกษาข้อมูลทุกด้านโดยรอบรอบแล้ว และได้พิจารณาโดยเห็นว่าเป็นเหตุสุดวิสัยอันเกิดจากฝนตกหนักซึ่งมิใช่สภาพฝนปกติตามฤดูกาล ประกอบกับความบกร่องของระบบระบายน้ำและลักษณะของงานจ้างก่อสร้าง ซึ่งเป็นกรณีที่มิอาจคาดหมายไว้ล่วงหน้าได้ อันเป็นเหตุที่ผู้รับจ้างอาจขอขยายระยะเวลาดำเนินการได้ตามข้อ ๑๓๒ วรรคหนึ่ง ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๓.๔/ว ๙๒๒ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๔๔ ซึ่งกำหนดแนวทางปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ การกระทำการของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นคณะกรรมการตรวจการจ้าง จึงเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย และไม่ได้ทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่เทศบาลครอุบราชธานีแต่อย่างใด นอกจากนี้ไม่ปรากฏพยานหลักฐานใดที่แสดงว่าเป็นการกระทำที่เป็นผลให้ผู้ใดได้ประโยชน์อย่างหนึ่งอย่างใดที่จะเข้าข่ายการกระทำการผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ กรณีจึงยังพังไม่ได้ว่า การที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ร่วมประชุมและมีมติเห็นควรให้ขยายระยะเวลาการก่อสร้างเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอนุมัติให้ความเห็นชอบ เป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่ชอบ ที่จะถือว่าเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

/และใจ...

และจะไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรืออนุนโยบายของรัฐ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๖ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๕

กรณีที่ผู้ร้องสอดอ้างว่า สาเหตุที่ผู้รับจ้างต้องขอขยายเวลาการดำเนินงาน ตามสัญญาอ ก ไปอีก ๒ ครั้ง จำนวน ๕๖ วัน เนื่องจากผู้รับจ้างเข้าดำเนินงานก่อสร้าง ล่าช้าไม่เป็นไปตามจุดงานอันเป็นเหตุผลที่ไม่อาจขอขยายเวลาการดำเนินการอ ก ไปได้นั้น เห็นว่า แม้ว่าข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้รับจ้างเริ่มดำเนินงานตามสัญญาจ้างล่าช้ากว่าจุดงาน ที่กำหนดในสัญญาจ้างจริงตามที่ผู้ร้องสอดกล่าวอ้างก็ตาม แต่มีพิจารณาถึงสภาพพื้นที่ บริเวณหน้างานในช่วงระหว่างปลายเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๖ ถึงสิ้นเดือนกันยายน ๒๕๔๖ จากสำเนาภาพถ่ายท้ายคำฟ้องที่มีน้ำท่วมขังรอบสวนสาธารณะหนองบัวเป็นบริเวณกว้าง เนื่องจากมีฝนตกหนักในช่วงเวลาดังกล่าวซึ่งไม่ใช่สภาพฝนปกติตามฤดูกาล ประกอบกับ ความบกพร่องของระบบระบายน้ำ อันเป็นเหตุสุดวิสัยที่ไม่อาจคาดหมายได้ ซึ่งในช่วงเวลาดังกล่าว ผู้รับจ้างก็ได้เริ่มดำเนินการก่อสร้างปรับปรุงสวนสาธารณะหนองบัวแล้ว และยังอยู่ในเวลา ตามสัญญา หาใช่เกินกำหนดระยะเวลาตามสัญญาแล้วไม่ และแม้ว่าผู้รับจ้างจะเริ่มดำเนินการ ก่อสร้างตรงตามกำหนดเวลาในสัญญา ก็ตาม แต่โดยสภาพของพื้นที่หน้างานที่มีน้ำท่วมขัง เป็นบริเวณกว้าง ผู้รับจ้างก็ไม่อาจดำเนินการก่อสร้างให้เป็นไปตามแผนงานและวงงานที่กำหนด เอาไว้ในขณะนั้นได้และจำเป็นที่จะต้องขอขยายระยะเวลาการปฏิบัติงานอ ก ไปอีกเช่นเดียวกัน กรณีจึงเห็นได้ว่าการเริ่มทำงานล่าช้ากว่าวันเวลาที่กำหนดในสัญญาของผู้รับจ้าง หาใช่เป็น สาระสำคัญที่ทำให้ไม่อาจพิจารณาขยายระยะเวลาตามสัญญา อันเนื่องจากเกิดเหตุสุดวิสัยไม่

สำหรับกรณีผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ในขณะดำเนินการต่อเนื่อง ๖ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ในขณะดำเนินการต่อเนื่องเจ้าพนักงานสวนสาธารณะ ๕ และผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ในขณะดำเนินการต่อเนื่อง วิศวกรโยธา ๕ และได้รับแต่งตั้งเป็นผู้ควบคุมงาน ซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบ ควบคุม และรายงาน สภาพการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างและเหตุกรณ์แวดล้อมให้คณะกรรมการตรวจการจ้างทราบ ตามข้อ ๖๖ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการ ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้เข้าร่วมประชุมพิจารณาเรื่องการขอขยายระยะเวลาการปฏิบัติงาน ของผู้รับจ้างจำนวน ๒ ครั้ง ร่วมกับคณะกรรมการตรวจการจ้างแล้ว มีมติเสนอผู้ถูกฟ้องคดี เห็นควรอนุมัติให้ขยายระยะเวลาการ ก่อสร้างให้ผู้รับจ้างจำนวน ๒ ครั้ง รวม ๕๖ วัน เมื่อพิจารณา จากระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการ ส่วนท้องถิ่น

/พ.ศ. ๒๕๓๕...

พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๖๕ ข้อ ๖๖ ข้อ ๑๓๒ วรรคหนึ่ง ประกอบหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๓.๔/ว ๘๒๒ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๔๔ แล้วจะเห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ซึ่งเป็นช่างผู้ควบคุมงานไม่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการพิจารณาให้ขยายระยะเวลาหรือไม่ให้ขยายระยะเวลาการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างแต่อย่างใด แม้ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ จะได้รายงานต่อคณะกรรมการตรวจการจ้างพร้อมเข้าประชุมให้ข้อมูลข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเหตุการณ์และปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างว่าตามที่ผู้รับจ้างได้ขอขยายระยะเวลาปฏิบัติงานตามเอกสารที่แนบมาเป็นความจริงทุกประการ ก็เป็นเพียงการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติของช่างผู้ควบคุมงานที่ต้องรายงานข้อมูลข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการตรวจการจ้างเท่านั้น และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงใดที่แสดงให้เห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ได้ลงชื่อและเข้าร่วมประชุมดังกล่าวเกิดจากเหตุจุงใจที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งกรณีย่อมเป็นดุลพินิจของคณะกรรมการตรวจการจ้างว่าจะเห็นด้วยกับข้อมูลที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ซึ่งเป็นช่างผู้ควบคุมงานรายงานหรือไม่ เนื่องจากเป็นอำนาจของคณะกรรมการตรวจการจ้างที่จะเป็นผู้เสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีว่าควรจะอนุมัติให้มีการขยายระยะเวลาการก่อสร้างตามที่ผู้รับจ้างขอหรือไม่ และหากมีความเสียหายเกิดขึ้นจากการขยายระยะเวลาดังกล่าว ย่อมเป็นผลโดยตรงจากการปฏิบัติหน้าที่ของผู้มีอำนาจหน้าที่โดยตรงซึ่งก็คือคณะกรรมการตรวจการจ้าง ซึ่งมีมติเห็นควรเสนอผู้ถูกฟ้องคดีให่อนุมัติขยายระยะเวลาการก่อสร้างให้แก่ผู้รับจ้างทั้ง ๒ ครั้ง รวม ๕๖ วัน เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย และไม่ได้ทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แก่เทศบาลกรอบราชนีแต่อย่างใด กรณีจึงไม่อาจถือได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่ชอบที่จะถือว่าเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและจะไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๖ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดอุบราชนี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๕ เช่นเดียวกัน

เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า พฤติกรรมและการกระทำการของผู้ฟ้องคดีทั้งห้า มิใช่เป็นการกระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีตามคำสั่งเทศบาลกรอบราชนี ที่ ๒๒๑/๒๕๔๖ ที่ ๒๒๒/๒๕๔๖ ที่ ๒๒๓/๒๕๔๖ ที่ ๒๒๔/๒๕๔๖ และที่ ๒๒๕/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๖ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีทั้งห้าออกจากราชการ ตามการชี้มูลความผิดของผู้ร้องสอด จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

/ศาลปกครองชั้นต้น...

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีตามคำสั่งเทศบาลนครอุบลราชธานี ที่ ๒๒๑/๒๕๕๖ ที่ ๒๒๒/๒๕๕๖ ที่ ๒๒๓/๒๕๕๖ ที่ ๒๒๔/๒๕๕๖ และที่ ๒๒๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๖ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีทั้งห้าออกจากราชการ ตามลำดับ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่มีคำสั่งดังกล่าว โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการคืนสิทธิประโยชน์ที่ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าพึงมีพึงได้ตามกฎหมายในระหว่างที่ถูกปลดออกจากราชการให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งห้า ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า การขยายระยะเวลาตามสัญญาจ้างไม่สามารถกระทำได้เนื่องจากตามสัญญาจ้างกำหนดให้มีการก่อสร้างในช่วงฤดูฝน ซึ่งคาดหมายได้อยู่แล้วว่าต้องมีฝนตกและไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าในช่วงที่มีการก่อสร้างมีปริมาณน้ำฝนมากกว่าปกติ อันจะถือว่าเป็นเหตุสุดวิสัย การที่ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าขยายระยะเวลาการก่อสร้างจึงทำให้เทศบาลนครอุบลราชธานีเสียหาย โดยไม่ได้รับค่าปรับตามสัญญาเป็นเงินจำนวน ๓,๗๑๐,๐๐๐ บาท ถือว่าเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทั้งห้า และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่เทศบาลนครอุบลราชธานี และส่งเรื่องให้ผู้ร้องสองพิจารณา เนื่องจากมีเหตุอันควรสูงสียิ่งว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นคณะกรรมการตรวจการจ้าง ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ซึ่งเป็นผู้ควบคุมงานและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมีการกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ต่อมาระบานผู้ร้องสองมีหนังสือ ด่วน ที่ ปช ๐๐๑๓/๒๕๘๑ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีว่า ผู้ร้องสองพิจารณาแล้วมีมติว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีทั้งห้าและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการและฐานจิงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบท่องทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการให้ลงโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งห้า ผู้ถูกฟ้องคดีจึงขอความเห็นชอบไปยัง ก.ท.จ. อุบลราชธานี เพื่อลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีทั้งห้า ก.ท.จ. อุบลราชธานี มีมติเห็นชอบให้ปลดผู้ฟ้องคดีทั้งห้าออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งเทศบาลอุบลราชธานี ที่ ๒๒๑/๒๕๕๖ ที่ ๒๒๒/๒๕๕๖ ที่ ๒๒๓/๒๕๕๖ ที่ ๒๒๔/๒๕๕๖ และที่ ๒๒๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๖ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีทั้งห้าออกจากราชการ ตามลำดับ คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีจึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นยกฟ้อง

/ผู้ร้องสอง...

ผู้ร้องสอดอุทธรณ์ว่า การที่ผู้ร้องสอดได้พิจารณาสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง และมีมติชี้มูลว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีทั้งห้า ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหา มีมูลความผิดทางวินัย และทางอาญา เป็นการใช้อำนาจตามมาตรา ๒๕๐ (๒) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มิใช่เป็นการใช้อำนาจของฝ่ายปกครองที่มีลักษณะเป็นการออกกฎหมาย หรือคำสั่งทางปกครองหรือเป็นการกระทำการห่วงผู้บังคับบัญชา กับผู้ใต้บังคับบัญชา ประกอบกับ ศาลรัฐธรรมนูญเคยมีคำวินิจฉัยที่ ๒/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ว่า เมื่อผู้ร้องสอด ได้ไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ จึงเป็นอันยุติ องค์กรที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ จึงไม่อาจพิจารณาเปลี่ยนแปลงฐานความผิดทางวินัยตามที่ ผู้ร้องสอดวินิจฉัยยุติแล้วให้เป็นการอื่นได้อีก ซึ่งคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญมีผลเด็ดขาด ผู้กันคนจะรู้มั่นตรี ศาลและองค์กรอื่นของรัฐ รวมถึงศาลปกครองด้วย แม้ว่าศาลปกครอง จะเป็นองค์กรที่ใช้อำนาจตุลาการตามมาตรา ๑๙๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ แต่มาตรา ๒๒๓ วรรคสอง ก็บัญญัติยกเว้นอำนาจศาลปกครองไว้ คดีนี้จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

กรณีศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า การที่ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าได้พิจารณาและ เสนอความเห็นให้ขยายระยะเวลาการปฏิบัติงานให้กับผู้รับจ้างจำนวน ๒ คน รวม ๕๖ วัน เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย และไม่ได้ทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แก่เทศบาล นครอุบลราชธานี จึงไม่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง คำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีทั้งห้า ออกจากราชการตามการชี้มูลความผิดของผู้ร้องสอด จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้น ตามสัญญาระหว่างเทศบาลนครอุบลราชธานี ผู้รับจ้างกับบริษัท นงนุช แอนด์ สเคป แอนด์ การ์เด้น ดีไซน์ จำกัด ผู้รับจ้าง เพื่อก่อสร้างปรับปรุงภูมิทัศน์สวนสาธารณะหนองบัว เริ่มสัญญา วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๖ สิ้นสุดสัญญาวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๗ ซึ่งนับแต่วันเริ่มสัญญา ผู้รับจ้างไม่ได้เข้าดำเนินการใดๆ จนนั้นวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๖ ผู้รับจ้างได้มีหนังสือถึง เทศบาลนครอุบลราชธานีขอเข้าพื้นที่เพื่อเริ่มดำเนินการก่อสร้าง แต่หลังจากนั้นผู้รับจ้าง ก็ไม่เข้าดำเนินการใดๆ จนกระทั่งวันที่ ๖ - ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ผู้รับจ้างได้นำเครื่องจักร เข้าในพื้นที่ทำการคอมมิดนเพื่อล้มเลียงวัสดุก่อสร้าง อันเป็นการที่ผู้รับจ้างปล่อยให้เวลาล่วงเลยไปถึง ๖๘ วัน นับแต่วันเริ่มสัญญาถึงวันที่เริ่มเข้าทำงานในวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ต่อมาเมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๖ ผู้รับจ้างมีหนังสือถึงเทศบาลนครอุบลราชธานีขอขยายระยะเวลาการปฏิบัติงาน ออกไปอีก ๓๗ วัน โดยอ้างเหตุว่าช่วงเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๖ เป็นต้นมา มีพายุทำให้เกิดฝนตกหนัก ติดต่อกันหลายวัน ทำให้ผู้รับจ้างไม่สามารถดำเนินการก่อสร้างให้เป็นไปตามแผนงานที่กำหนดไว้ได้

/ชั่งผู้รับจ้าง...

ซึ่งผู้รับจ้างไม่สามารถยกเว้นอ้างได้ เนื่องจากเป็นความผิดของผู้รับจ้างเองที่ไม่เริ่มทำงานตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาทำให้การดำเนินการก่อสร้างไม่เป็นไปตามว่างงานในสัญญา เพราะหากผู้รับจ้างเริ่มทำงานในเดือนเมษายน ๒๕๔๖ ซึ่งไม่ใช่ฤดูฝนก็ไม่มีเหตุที่ทำให้ผู้รับจ้างต้องขอขยายระยะเวลาการปฏิบัติงานแต่อย่างใด ซึ่งผู้ฟ้องคดีทั้งห้าทราบข้อเท็จจริงเป็นอย่างดีว่าผู้รับจ้างดำเนินการล่าช้าไม่เป็นไปตามว่างงาน โดยผู้ฟ้องคดีทั้งห้าได้รายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบทุกสปดาห์ อีกทั้งหากพิจารณาจากสถิติข้อมูลปริมาณน้ำฝนรายวันในปี ๒๕๔๖ ของจังหวัดอุบลราชธานี ปรากฏว่าเดือนมิถุนายนมีฝนตกหนัก ๒ วัน เดือนกรกฎาคม มีฝนตกเล็กน้อยถึงปานกลาง ๑๕ วัน เดือนสิงหาคมมีฝนตกหนัก ๕ วัน เดือนกันยายน มีฝนตกหนัก ๒ วัน เดือนตุลาคมมีฝนตกหนัก ๑ วัน โดยปริมาณที่ถือว่า ฝนตกหนัก คือ ปริมาณน้ำฝนตั้งแต่ ๓๕ มม. ขึ้นไป จากสถิติข้อมูลปริมาณน้ำฝนรายวันจะเห็นได้ว่า เป็นสภาพฝนตกตามฤดูกาลปกติ ซึ่งผู้รับจ้างจึงคาดหมายได้อยู่แล้วว่าจะต้องมีฝนตกในช่วงฤดูฝน ยังไม่อาจถือได้ว่าเป็นเหตุสุดวิสัยตามข้อ ๓๒ (๒) ของระเบียบของกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย การพัสดุของหน่วยการบริราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งศาลปกครองสูงสุดเคยวินิจฉัยไว้ ตามคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๓๐๓/๒๕๔๔ ว่า การที่ผู้รับจ้างไม่เข้าทำงานตามสัญญา และเร่งรัดดำเนินการตามแผนแม่ผู้รับจ้างจะเข้าทำงานอีกครั้งเมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๖ ก็เป็นช่วงฤดูฝน ซึ่งจะมีฝนตกหนักน้ำท่วมขังเป็นประจำทุกปี จึงเป็นเหตุการณ์กรณีปกติ ตามฤดูกาลที่เกิดขึ้น มิใช่เหตุสุดวิสัย ซึ่งข้อเท็จจริงตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์คดีดังกล่าว มีข้อเท็จจริงทำงานของเดียวกับคดีนี้ และแม่ผู้รับจ้างเป็นบริษัทที่มีภาระค่าเดินทางที่จังหวัดชลบุรี อยู่ห่างจากจังหวัดอุบลราชธานี ๖๓๐ กิโลเมตร แต่เงื่อนไขแบบท้ายประกาศประมวลราคา ได้กำหนดไว้แล้วว่า ผู้รับจ้างจะต้องทำการตรวจสอบศึกษาและทำการคุ้นเคยกับข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับสถานที่ก่อสร้าง ตลอดจนอุปสรรคต่างๆ อันจะพึงมีในระหว่างการก่อสร้างก่อนที่ จะยื่นซองประกวดราคา ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าจึงไม่อาจนำเหตุฝนตกและภูมิลำเนาของผู้รับจ้าง มาพิจารณาขยายระยะเวลาการปฏิบัติงานให้ผู้รับจ้างได้ การที่ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดี อนุมัติให้ขยายเวลาการปฏิบัติให้แก่ผู้รับจ้างทั้งสองครั้ง รวม ๕๖ วัน ทำให้เทศบาล นครอุบลราชธานีได้รับความเสียหายโดยไม่ได้รับเงินค่าปรับตามสัญญา เป็นจำนวน ๕๖ วัน เป็นเงินจำนวน ๓,๗๑๐,๐๐๐ บาท การกระทำของผู้ฟ้องคดีทั้งห้าจึงมีบุคลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการและจะไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการและ มติคณะกรรมการ

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น
เป็นให้ยกฟ้อง

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าแก้อุทธรณ์ว่า แม้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๒ จะบัญญัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีในฐานผู้บังคับบัญชาต้องส่งลงโทษตามติข่องผู้ร้องสองอดก็ตาม แต่เมื่อการรวมพยานหลักฐาน การแสวงหาข้อเท็จจริง การรับฟังพยานหลักฐาน ตลอดจนการใช้ดุลพินิจในการวินิจฉัย ของผู้ร้องสองไม่ชอบด้วยกฎหมาย ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายไม่อารบรฝดได้ว่าผู้ฟ้องคดีทั้งห้า กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา การที่ผู้ถูกฟ้องคดีในฐานผู้บังคับบัญชา มีคำสั่งปลดผู้ฟ้องคดีทั้งห้า ออกจากราชการตามติข่องผู้ร้องสองและมติของ ก.ท.จ. จังหวัดอุบลราชธานีที่ให้ยกอุทธรณ์ ของผู้ฟ้องคดีทั้งห้า จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน ส่วนที่ผู้ร้องสองมีมติว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีทั้งห้า เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง เป็นเพียงการชี้มูลความผิดวินัยที่จะต้องมีการพิจารณาสั่งลงโทษ ทางวินัยต่อไปโดยผู้บังคับบัญชา ซึ่งคำสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาเป็นการใช้อำนาจทางปกครอง นี้ใช้เป็นการวินิจฉัยข้อหาโดยองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่จะเข้าข้อยกเว้น ตามมาตรา ๒๒๓ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่ใช้บังคับในขณะนั้น ส่วนคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ที่ผู้ร้องสอง กล่าวอ้างนั้นก็เป็นเพียงการที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า มติของผู้ร้องสองมีผลผูกพันองค์กร ที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ที่ไม่อาจเปลี่ยนแปลงฐานความผิดตามที่ผู้ร้องสองมีมติแล้ว ให้เป็นประการอื่นได้ อันเป็นการที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยปัญหาระหว่างอำนาจของผู้ร้องสอง กับองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่พิจารณาอุทธรณ์การลงโทษทางวินัยเท่านั้น ไม่เกี่ยวข้องกับองค์กรศาล คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าวจึงไม่ผูกพันศาลปกครอง ซึ่งเป็นองค์กรที่ใช้อำนาจตุลาการ เมื่อผู้ฟ้องคดีทั้งห้าได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง ของผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งเป็นคำสั่งทางปกครอง ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าจึงมีสิทธิยื่นฟ้องศาลปกครอง ให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีได้ และศาลปกครองย่อมมีอำนาจพิจารณาพิพาทฯ เพิกถอนคำสั่งดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีได้หากเห็นว่าเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

กรณีผู้รับจ้างมีหนังสือลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๖ ขอขยายระยะเวลาการก่อสร้าง เพราเตหตุพายุฝนจำนวน ๓๗ วัน ผู้ฟ้องคดีทั้งห้ามีความเห็นเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีอนุมัติให้ขยายเป็นเวลา ๒๙ วัน และกรณีผู้รับจ้างมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๖ ขอขยายระยะเวลา การก่อสร้างเพราเตหตุพายุฝนอีกจำนวน ๕๓ วัน ผู้ฟ้องคดีทั้งห้ามีความเห็นเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดี อนุมัติให้ขยายเป็นเวลา ๒๗ วัน นั้น ก่อนที่ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าจะเสนอความให้ผู้ถูกฟ้องคดีอนุมัติให้ขยายระยะเวลาการก่อสร้างทั้งสองครั้ง ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงโดยพิจารณาข้อมูล จากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลปริมาณน้ำฝนจากศูนย์อุตุนิยมวิทยาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดอุบลราชธานี และได้ไปตรวจสภาพพื้นที่บริเวณที่มีการก่อสร้างแล้ว ปรากฏว่าลักษณะ

/ของงาน...

ของงานที่ว่าจ้างส่วนใหญ่มีสภาพเป็นงานดินและเป็นงานก่อสร้าง สักขีชอบงงานจำเป็นต้องใช้เครื่องจักรหนัก อาทิ เช่น รถยก รถบรรทุกดิน รถไถ รถบด รถเกลี่ยดิน และจากการตรวจสอบข้อมูลปริมาณทั้งฝนปี ๒๕๔๖ จากศูนย์อุตุนิยมวิทยาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดอุบลราชธานี นับตั้งแต่ปลายเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๖ จนกระทั่งสิ้นเดือนกันยายน ๒๕๔๖ ซึ่งเป็นระยะเวลาการดำเนินการก่อสร้างและปรับปรุงภูมิทัศน์สวนสาธารณะหนองบัว มีฝนตกติดต่อกันเป็นช่วงๆ อย่างต่อเนื่อง ประกอบกับระบบระบายน้ำไม่สามารถดูดซึมน้ำได้ทัน ทำให้เกิดน้ำท่วมขังบริเวณพื้นที่ก่อสร้าง และกลไกสภาพเป็นโคลน ทำให้เครื่องจักรหนักไม่สามารถเข้าทำงานได้ ซึ่งไม่ใช่ความผิดของผู้รับจ้าง ผู้ฟ้องคดีทั้งทั้งห้าจึงเห็นว่า การปฏิบัติงานในสภาพการณ์น้ำท่วมยังถือว่าเป็นเหตุสุดวิสัย ที่ผู้รับจ้างไม่อาจกระทำการได้ตามข้อ ๑๓ (๒) แห่งระเบียบของกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุ ของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ การที่ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดี อนุมัติให้ขยายระยะเวลาการปฏิบัติงานให้แก่ผู้รับจ้างจึงไม่ขัดต่อข้อ ๑๓ (๒) แห่งระเบียบ กระทรวงมหาดไทยฉบับดังกล่าวแต่อย่างใด ส่วนมติคณะกรรมการรัฐมนตรี ตามหนังสือ ที่ นร ๑๖๔/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๐๐ ข้อ ๒ ก. ที่ระบุว่า ข้ออ้างของผู้ผิดสัญญาหรือเหตุที่ให้พิจารณา ผ่อนผันให้แก่คู่สัญญานั้นบางครั้งไม่ชอบด้วยเหตุผล ดังต่อไปนี้ เช่น ก. ข้ออ้างเกี่ยวกับถูกกลั่น ดินฟ้าอากาศหรือภูมิประเทศที่เป็นอยู่ตามธรรมชาติเป็นปกติของท้องที่ เช่น อ้างว่าทำงานในฤดูฝนไม่สะดวกทำให้ล่าช้าหรืออ้างความกันดารของท้องถิ่นเป็นต้น อุปสรรคเหล่านี้คู่สัญญาของรัฐบาลจะต้องรอบรู้หรือคาดหมายได้ล่วงหน้าก่อนที่จะเข้าทำสัญญานั้น เป็นเพียงการยกตัวอย่างของเหตุผลที่ไม่อาจนำมาอ้างเพื่อขอขยายเวลาตามสัญญาได้ แต่ก็ต้องขึ้นกับข้อเท็จจริง แต่ละกรณี

กรณีผู้ร้องสองสอดอุทธรณ์ว่า ผู้รับจ้างเข้าทำงานล่าช้าเป็นเวลา ๖๘ วัน นั้น เนื่องจากผู้รับจ้างเป็นนิติบุคคลมีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดชลบุรีซึ่งมีระยะทางห่างจากจังหวัดอุบลราชธานี ๖๓๐ กิโลเมตร การที่จะขนส่งเครื่องจักรหนักทั้งหมดมาจังหวัดชลบุรีโดยตรงย่อมจะมีความยุ่งยาก และไม่คุ้มค่าแก่การดำเนินการ ผู้รับจ้างจึงเสียเวลาในการติดต่อกับบริการเพื่อเช่าเครื่องมือ เครื่องจักรหนักที่จะนำมาใช้ในการก่อสร้าง บริษัทที่จะจัดหาแหล่งดินที่จะนำมาถมเพื่อปรับปรุงสภาพพื้นที่ ตลอดจนติดต่อขอใช้ไฟฟ้าน้ำประปา สำนักงานชั่วคราวโดยยังไม่มีการก่อสร้างในทันทีที่เริ่มสัญญา ซึ่งยอมคาดหมายได้ว่าจะมีการเตรียมงานก่อสร้างในสถานที่ที่ห่างไกล จากผู้รับจ้างและแม้ว่าผู้รับจ้างจะแจ้งเข้าทำงานล่าช้าไปกว่าสองเดือน แต่ในช่วงที่ยังไม่ได้แจ้งเข้าทำงานผู้รับจ้างก็ได้ดำเนินการจัดเตรียมการในส่วนสำนักงานชั่วคราว ระบบไฟฟ้า น้ำประปา จนครบถ้วนแล้ว แต่ปรากฏว่าในช่วงที่ผู้รับจ้างยังไม่มีการแจ้งเข้าทำงานในช่วงปลายเดือนพฤษภาคม

/ถึงต้นเดือน...

ถึงต้นเดือนมิถุนายน มีฝนตกค่อนข้างหนัก บางวันมีปริมาณน้ำฝนสูงถึง ๙๘.๓ มิลลิเมตร และตกต่อเนื่องมาตลอด แต่ย่างไรก็ตาม การที่ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าพิจารณาเสนอขยายระยะเวลา การปฏิบัติงานให้แก่ผู้รับจ้างโดยไม่ได้พิจารณาว่าผู้รับจ้างเข้าทำงานเร็วหรือเข้าทำงานช้า แต่พิจารณาว่ามีเหตุที่จะขยายระยะเวลาการปฏิบัติงานให้หรือไม่เท่านั้น และการที่ผู้รับจ้าง ยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาการปฏิบัติงานเป็นการใช้สิทธิตามสัญญา ครั้งแรก ยื่นคำร้อง ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๖ ขอขยายระยะเวลาการปฏิบัติงาน ๓๗ วัน ซึ่งเสนอคำร้อง ก่อนที่จะครบสัญญาในวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๗ เป็นเวลา ๔ เดือน ๒๑ วัน ครั้งที่สอง ยื่นคำร้องลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๖ ขอขยายระยะเวลาการปฏิบัติงานอีก ๕๓ วัน ซึ่งเสนอคำร้องก่อนที่จะครบสัญญาเป็นเวลา ๓ เดือน ๒๙ วัน ขณะยื่นคำร้องขอทั้งสองครั้ง ผู้รับจ้างและคณะกรรมการตรวจการจ้างก็ยังไม่อาจทราบได้อย่างชัดเจนว่า การดำเนินการ ก่อสร้างจะแล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามสัญญาหรือจะเป็นปัญหาไปมากน้อยเพียงใด คณะกรรมการตรวจการจ้างตลอดจนเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องไม่ได้ประสงค์ต่อผลหรือเลิงเห็นได้ว่า เทศบาลครุ่นราชาไม่ได้รับค่าปรับตามสัญญา

ต่อมาผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ได้ยื่นคำร้องขอวิธีการชี้ว่าควร ก่อนคำพิพากษา ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๖๔ โดยขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งเทศบาล นครุ่นราชา ที่ ๒๒๔/๒๕๔๖ และ ที่ ๒๒๕/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๖ ที่ลงโทษ ปลดผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ออกจากราชการ

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแกล้ง เป็นหนังสือและไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลมีการจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี ศาลได้รับฟังสรุป ข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวนและคำชี้แจงด้วยว่าจากประกอบคำแกล้งการณ์เป็นหนังสือ ของตุลาการผู้แพลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ และพยานหลักฐานอื่น จากการแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เทศบาลครุ่นราชาได้ทำสัญญาจ้างเลขที่ ค.๕๗/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๔๖ ว่าจ้างบริษัท นงนุช แอนด์ เสเกป แอนด์ การ์เด้น ดีไซน์ จำกัด ก่อสร้างปรับปรุงภูมิทัศน์สวนสาธารณะหนองบัว วงเงินก่อสร้าง ๒๖,๕๐๐,๐๐๐ บาท เริ่มสัญญาวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๖ สิ้นสุดสัญญาวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๗ ในการดำเนินการ ตามสัญญาดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และนายสันติ

/กตัญญูนานันท์...

กตัญญูด้านนี้ เป็นคณะกรรมการตรวจการจ้าง และแต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ เป็นช่างผู้ควบคุมงานและช่างสถาปัตย์ที่ ระหว่างที่ดำเนินการก่อสร้างมีพายุฝนเข้ามาอย่างรุนแรงช่วงผู้รับจ้างได้มีหนังสือลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๖ ขอขยายระยะเวลาการก่อสร้างเพราเตตพายุฝนจำนวน ๓๗ วัน คณะกรรมการตรวจการจ้างมีมติเสนอให้อนุมติขยาย ๒๙ วัน ต่อมาก็ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ ขอขยายระยะเวลาการก่อสร้างเพราเตตพายุฝนจำนวน ๕๓ วัน คณะกรรมการตรวจการจ้างมีมติเสนอให้อนุมติขยาย ๒๗ วัน ทั้งนี้ ก่อนมีมติดังกล่าวคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นประกอบกับรายงานของช่างผู้ควบคุมงานซึ่งทำการตรวจสอบ ข้อเท็จจริงภาคสนามแล้วเห็นว่า สภาพโดยรอบสวนสาธารณะหนองบัวมีน้ำเอ่ออันขึ้นมา และท่อมขังบริเวณโดยรอบขอบหนองบัว รวมทั้งบริเวณอื่นๆ สภาพดินกล้ายเป็นโคลนเหลว เนื่องจากระบบระบายน้ำออกจากสวนสาธารณะหนองบัวมีปัญหา ทำให้ไม่อาจนำเครื่องจักรหนัก เช่น รถบรรทุกดิน รถไถเกลี่ยดิน เป็นต้น เข้าทำงานได้ จึงรายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งอนุมติให้ขยายระยะเวลาให้กับผู้รับจ้างทั้ง ๒ ครั้ง รวม ๕๖ วัน หลังการก่อสร้างแล้วเสร็จและส่งมอบงานแล้ว สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๕ ได้มีหนังสือ ลับ ที่ ตพ ๐๐๓๓ อบ/๑๕๕๙ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๐ ถึงผู้ถูกฟ้องคดี แจ้งว่าการขยายระยะเวลาปฏิบัติงานให้กับผู้รับจ้างดังกล่าวไม่ถูกต้องเนื่องจากเป็นช่วงฤดูฝนเป็นเรื่องที่ผู้รับจ้างต้องรอบรู้หรือคาดหมายล่วงหน้าได้ก่อนที่จะทำสัญญา และมีกรณีที่ผู้รับจ้างเข้าทำงานล่าช้าจากวันเริ่มงานตามสัญญา ๖๘ วัน ประกอบกับการขอขยายระยะเวลาปฏิบัติงานให้แก่ผู้รับจ้างเป็นการไม่ปฏิบัติตามมติคณะกรรมการรัฐมนตรี แจ้งตามหนังสือกองสารบรรณคณะกรรมการรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ นว ๑๖๕/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๐๐ และข้อ ๑๓๒ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นเหตุให้เทศบาลกรอบลาราชธานีเสียหายไม่ได้รับเงินค่าปรับตามสัญญาเป็นจำนวน ๕๖ วัน เทศบาลกรอบลาราชธานีจึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ผลการสอบสวนปรากฏว่าไม่มีเจ้าหน้าที่ผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินใหม่ทดแทนแก่ทางราชการ เทศบาลกรอบลาราชธานีจึงรายงานไปยังกระทรวงการคลัง ต่อมาก็ทรงทราบการคลังโดยกรมบัญชีกลางได้มีหนังสือที่ กค ๐๔๑๐.๕/๑๒๖๐๗ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีว่าการขยายระยะเวลาตามสัญญาจ้างทั้ง ๒ ครั้ง รวม ๕๖ วัน ไม่สามารถทำได้ตามข้อ ๑๓๒ (๒) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ การกระทำดังกล่าว ถือได้ว่าเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเป็นเหตุให้

/เทศบาลกร...

เทศบาลครอุบราชธานีเสียหายไม่ได้รับค่าปรับตามสัญญา เป็นจำนวนเงิน ๓,๗๑๐,๐๐๐ บาท ผู้ควบคุมงาน คณะกรรมการตรวจการจ้าง ปลัดเทศบาลครอุบราชธานี และนายกเทศมนตรี นครอุบราชธานี จึงต้องร่วมกันรับผิดต่อหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๔ ประกอบมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ฟ้องคดีจึงมีคำสั่ง เทศบาลครอุบราชธานี ที่ ๖๕๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เป็นเงิน ๘๒๗,๕๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ นายสันติ กิตติภูมิวนันนท์ และนายเดนนี่ จันทร์ทิตย์ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน คนละ ๓๗๑,๐๐๐ บาท นายวิบูลย์ เดชะทัตตานนท์ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เป็นเงิน ๒๘๘,๑๗๗.๕๐ บาท และ นายสมยศ จรัสดำรงนิตย์ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เป็นเงิน ๒๖๘,๓๑๒.๕๐ บาท ต่อมายัง ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ นายสันติและนายวิบูลย์ได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบราชธานี พิจารณาแล้วมีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ กับพวกจึงได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองนราธสีมา เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๕๓๗/๒๕๕๒ ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลปกครองนราธสีมา นางรุจนา กัลปตินันท์ ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้ถูกฟ้องคดีในขณะนั้น ได้มีหนังสือ ที่ อบ ๕๒๐๐๙/๓๖ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ร้องเรียนกล่าวหาผู้ฟ้องคดีทั้งห้าและเจ้าหน้าที่ของเทศบาลคร อุบราชธานีต่อผู้ร้องสอดว่า กระทำการผิดกฎหมายทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำการผิด ต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ซึ่งเป็นกรณีกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๔๔ แห่ง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ร้องสอดได้รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณาและมีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๖๒ – ๘๗ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ ให้แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนเพื่อดำเนินการไต่สวน และมีคำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ ๘๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนตามมติดังกล่าว ในขณะเดียวกันผู้ฟ้องคดีได้มีคำสั่ง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้ฟ้องคดีทั้งห้า โดยในส่วนผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผลการสอบสวน ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มีส่วนเกี่ยวข้องในการขยายระยะเวลาปฏิบัติงานให้ผู้รับจ้างโดยไม่ชอบ ด้วยระเบียบกระร่วมมhad ไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ทำให้เทศบาลครอุบราชธานีได้รับความเสียหาย อันเป็นความผิดวินัย อย่างร้ายแรงฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง เห็นควรลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ออกจากราชการ โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้รายงานต่อ ก.ท.จ. อุบราชธานี ก.ท.จ. อุบราชธานี พิจารณาแล้ว มีมติในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๓ ว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ถือเป็นความผิดวินัยร้ายแรงให้ลงโทษภาคทัณฑ์

/และแจ้งมติ...

และแจ้งมติดังกล่าวให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งเทศบาลกรอบราชธานีที่ ๑๖๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ให้ด้วยประกาศทัณฑ์ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไว้เนื่องจากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ออกจากราชการแล้ว ส่วนผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ให้ว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร สำหรับผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ไม่มีหน้าที่โดยตรงในการขยายระยะเวลาตามสัญญาจ้าง จึงไม่มีความผิดทางวินัย ให้ยุติเรื่อง ต่มาศาลปกครองนครบำราษฎร์ได้มีพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ ๕๓๗/๒๕๕๒ หมายเลขแดงที่ ๓๑๘/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๕ ว่าเหตุที่ผู้รับจ้างขอขยายเวลาการก่อสร้างทั้ง ๒ ครั้งถือเป็นเหตุสุดวิสัยตามข้อ ๓๓ (๑) และ (๒) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และการกระทำการของผู้ฟ้องคดีทั้งสามไม่ถือเป็นการฝ่าฝืนมติคณะกรรมการรัฐมนตรีเจ้าที่ตามหนังสือกองสารบรรณาธิการรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ นว ๑๖๕/๒๕๐ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๐ การพิจารณาอนุมัติให้ขยายระยะเวลาการก่อสร้างทั้ง ๒ ครั้ง เป็นการใช้ดุลพินิจที่ถูกต้อง เหมาะสม ตามควรแก่กรณี และขอบด้วยกฎหมาย จึงพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งเทศบาลกรอบราชธานีที่ ๖๕๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ของผู้ถูกฟ้องคดีเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ฟ้องคดีที่ ๑ กับพวกรวม ๓ คน ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงส่งสำเนาคำพิพากษาของคดีดังกล่าวศาลปกครองนครบำราษฎร์ได้มีหนังสือ ลับ ด่วน ที่ ปช ๐๐๑๓/๒๕๐๑ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีขอให้พิจารณาโดยทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีทั้งห้า ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการและฐานจิงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะกรรมการรัฐมนตรี หรืออนุนโยบายของรัฐ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓ และข้อ ๖ ของประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัย และการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ จากนั้น ก.ท.จ. อุบลราชธานี มีมติในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๖ ให้ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีทั้งห้า ออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งเทศบาลกรอบราชธานีที่ ๒๒๑/๒๕๕๖ ที่ ๒๒๒/๒๕๕๖ ที่ ๒๒๓/๒๕๕๖ ที่ ๒๒๔/๒๕๕๖ และที่ ๒๒๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๖ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีทั้งห้าออกจากราชการ ตามลำดับ ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ต่อมากล่าวว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานีได้มีหนังสือ ที่ อบ ๐๐๒๓.๔/๒๖๐ ที่ อบ ๐๐๒๓.๔/๒๖๑ ที่ อบ ๐๐๒๓.๔/๒๖๒ ที่ อบ ๐๐๒๓.๔/๒๖๔ และที่ อบ ๐๐๒๓.๔/๒๖๓ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม

/๒๕๕๖...

๒๕๕๖ แจ้งผู้ฟ้องคดีทั้งห้าตามลำดับว่า ก.ท.จ. อุบลราชธานีมีมติให้ยกอุทธรณ์ผู้ฟ้องคดีทั้งห้า จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี ตามคำสั่งเทศบาลกรุงอุบลราชธานี ที่ ๒๒๑/๒๕๕๖ ที่ ๒๒๒/๒๕๕๖ ที่ ๒๒๓/๒๕๕๖ ที่ ๒๒๔/๒๕๕๖ ที่ ๒๒๕/๒๕๕๖ และที่ ๒๒๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๖ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีทั้งห้า ออกจากราชการ ตามลำดับ ที่ ๒๒๑/๒๕๕๖ ที่ ๒๒๒/๒๕๕๖ ที่ ๒๒๓/๒๕๕๖ ที่ ๒๒๔/๒๕๕๖ และที่ ๒๒๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๖ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีทั้งห้า ออกจากราชการ ตามลำดับ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่มีคำสั่งดังกล่าว โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการคืนสิทธิประโยชน์ ที่ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าพึงได้ตามกฎหมายในระหว่างที่ถูกปลดออกจากราชการให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งห้า ทั้งนี้ ภายในกำหนดวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด ผู้ถูกฟ้องคดีและผู้ร้องสองสอดยื่นอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีและผู้ร้องสองสอดว่า คำสั่งเทศบาลกรุงอุบลราชธานี ที่ ๒๒๑/๒๕๕๖ ที่ ๒๒๒/๒๕๕๖ ที่ ๒๒๓/๒๕๕๖ ที่ ๒๒๔/๒๕๕๖ และที่ ๒๒๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๖ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีทั้งห้า ออกจากราชการ ชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่

โดยคดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามคำอุทธรณ์ของผู้ร้องสองสอดก่อนว่า ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีพิพาทระหว่างหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกับเอกชน หรือระหว่างหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยกัน อันเนื่องมาจากการใช้อำนาจทางปกครองตามกฎหมาย หรือเนื่องมาจากการดำเนินกิจกรรมทางปกครองของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ รวมทั้ง

/มีอำนาจ...

มีอำนาจพิจารณาพิพากษาเรื่องที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจของศาลปกครอง วารคสอง บัญญัติว่า อำนาจศาลปกครองตามวารคหนึ่งไม่รวมถึงการวินิจฉัยข้อด/of องค์กรตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นการใช้อำนาจโดยตรงตามรัฐธรรมนูญขององค์กรตามรัฐธรรมนูญนั้น มาตรา ๒๕๐ วารคหนึ่ง บัญญัติว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๑) ... (๓) ไตรส่วนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐตั้งแต่ผู้บริหารระดับสูง หรือข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่าขึ้นไปร่วมผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิด ต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม รวมทั้งดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือข้าราชการ ในระดับที่ต่ำกว่าที่ร่วมกระทำความผิดกับผู้ดำรงตำแหน่งตั้งกล่าวหรือกับผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมือง หรือที่กระทำความผิดในลักษณะที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติเห็นสมควรดำเนินการด้วย ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต มาตรา ๒๒๓ วารคหนึ่ง ศาลปกครองมีอำนาจ พิจารณาพิพากษาคดีพิพาทธะห่วงหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกับเอกชน หรือระหว่างหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยกัน อันเนื่องมาจากการใช้อำนาจทางปกครองตามกฎหมาย หรือเนื่องมาจากการดำเนินกิจกรรมทางปกครองของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทั้งนี้ ตามที่ กฎหมายบัญญัติ รวมทั้งมีอำนาจพิจารณาพิพากษาเรื่องที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจของศาลปกครอง วารคสอง บัญญัติว่า อำนาจศาลปกครองตามวารคหนึ่งไม่รวมถึง การวินิจฉัยข้อด/of องค์กรตามรัฐธรรมนูญนั้น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งในบังคับในขณะนั้น มาตรา ๑๙ วารคหนึ่ง บัญญัติว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๑) ... (๓) ไตรส่วนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ ร่วมผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม... มาตรา ๘๙ บัญญัติว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับคำกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๘๙ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ได้กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหมวด ๕

/การไตรส่วน...

การได้ส่วนข้อเท็จจริง มาตรา ๙๑ บัญญัติว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ส่วนข้อเท็จจริงแล้ว มีมติว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้ข้อกล่าวหาเป็นอันตกไป ข้อกล่าวหาใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ามีมูลความผิด ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้ (๑) ถ้ามีมูลความผิดทางวินัย ให้ดำเนินการ ตามมาตรา ๙๒ (๒) ถ้ามีมูลความผิดทางอาญา ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙๗ และมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีมีมูลความผิดทางวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณา พฤติกรรมแห่งการกระทำความผิดแล้วมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดได้กระทำความผิดวินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิด ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่ารายงาน เอกสาร และความเห็นของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหานั้นๆ แล้วแต่กรณี และมาตรา ๙๖ บัญญัติว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกลงโทษตามมาตรา ๙๓ จะใช้สิทธิ อุทธรณ์ดุลพินิจในการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับผู้ถูกกล่าวหานั้นๆ ก็ได...

เมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและกฎหมายดังกล่าวข้างต้นแล้ว เห็นได้ว่า ในกรณีที่รัฐธรรมนูญประ拯救จะให้การวินิจฉัยข้อหาขององค์กรอิสระได เป็นการใช้อำนาจ โดยตรงตามรัฐธรรมนูญนั้น รัฐธรรมนูญจะต้องกำหนดบทบัญญัติให้อำนาจดังกล่าวไว้อย่างชัดเจน และเมื่อพิจารณาบทบัญญัติตามมาตรา ๒๕๐ วรรคหนึ่ง (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่บัญญัติให้ผู้ร้องสอดมีอำนาจหน้าที่ในการได้ส่วนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ ของรัฐตั้งแต่ผู้บริหารระดับสูง หรือข้าราชการ ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการกองหรือ เทียบเท่าขึ้นไปร่วมผิดปกติ กระทำความผิด ฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อ ตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม รวมทั้งดำเนินการ กับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือข้าราชการ ในระดับต่ำกว่าที่ร่วมกระทำความผิดกับผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว หรือกับผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมือง หรือที่กระทำความผิดในลักษณะที่ผู้ร้องสอดเห็นสมควร ดำเนินการด้วย ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแล้ว ไม่มีบทบัญญัติให้ผู้ร้องสอดในการชี้มูลความผิดทางวินัยไว้ ประกอบกับ เมื่อได้พิจารณาบทบัญญัติตามมาตราอื่นๆ ในรัฐธรรมนูญ ก็ไม่ปรากฏว่ามีมาตราใดที่ให้อำนาจ ผู้ร้องสอดในการชี้มูลความผิดทางวินัยเช่นเดียวกัน แต่อำนาจหน้าที่ของผู้ร้องสอดในการชี้มูล

/ความผิด...

ความผิดทางวินัยเป็นกรณีที่กำหนดไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต กรณีจึงเห็นได้ว่า การใช้อำนาจของผู้ร้องสอดตามมาตรา ๒๕๐ วรคหนึ่ง (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และขึ้นลงความผิดทางวินัยเป็นการใช้อำนาจที่บัญญัติไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต มิใช่การใช้อำนาจโดยตรงตามรัฐธรรมนูญแต่อย่างใด

เมื่อที่มาของอำนาจที่นำไปสู่การไต่สวนและขึ้นลงความผิดของผู้ร้องสอดมาจากพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๗ การที่ผู้ร้องสอดไต่สวนและมีมติขึ้นลงความผิดผู้ฟ้องคดีทั้งห้าว่าเป็นความผิดวินัย จึงเป็นเพียงการไต่สวนและขึ้นลงความผิดทางวินัยที่จะต้องมีการพิจารณาสั่งลงโทษทางวินัยต่อไปโดยผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นการใช้อำนาจทางปกครอง มิใช่เป็นการวินิจฉัยข้าดขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นการใช้อำนาจโดยตรงตามมาตรา ๒๒๓ วรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ประกอบกับต่อมาศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๙/๒๕๔๙ ว่า การที่คณะกรรมการเลือกตั้งซึ่งเป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญการใช้อำนาจตามมาตรา ๑๔๕ วรคหนึ่ง (๕) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นที่ยุติมิผลผูกพันองค์กรต่างๆ และบุคคลที่เกี่ยวข้อง แต่โดยที่คณะกรรมการการเลือกตั้งไม่ได้เป็นองค์กรที่รัฐธรรมนูญมอบหมายให้ใช้อำนาจตุลาการ จึงอยู่ภายใต้การตรวจสอบของศาลซึ่งเป็นองค์กรที่ใช้อำนาจตุลาการได้ เมื่อผู้ร้องสอดเป็นองค์กรอิสระย่อมอยู่ภายใต้การตรวจสอบของศาลปกครองซึ่งเป็นองค์กรที่ใช้อำนาจตุลาการเช่นกัน สำหรับคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญตามคำวินิจฉัยที่ ๒/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ แม้คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญจะผูกพันรัฐสภา คณะกรรมการรัฐมนตรี ศาล และองค์กรอื่นของรัฐ แต่คำวินิจฉัยดังกล่าวเป็นการวินิจฉัยในประเด็นเกี่ยวกับอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์ขององค์กรที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ร้องสอดซึ่งขึ้นลงความผิดว่าองค์กรที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์จะเปลี่ยนแปลงฐานความผิดทางวินัยตามที่ผู้ร้องสอดวินิจฉัยแล้วไม่ได้ มิได้หมายความรวมถึงศาลแต่อย่างใด และโดยที่มาตรา ๘ วรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติว่า ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในเรื่องดังต่อไปนี้ (๑) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการออกกฎหมาย คำสั่ง... เมื่อคดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าโดยที่มีความชอบด้วยกฎหมาย ของคำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีทั้งห้าออกจากราชการตามฐานความผิดที่ผู้ร้องสอดซึ่งมูล

/ซึ่งคำสั่ง...

ซึ่งคำสั่งลงโทษวินัยอย่างร้ายแรง เป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายที่มีผลเป็นการสร้างนิสัยพันธุ์ขึ้น ระหว่างบุคคลหรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีทั้งห้า จึงเป็นคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และผู้ฟ้องคดีทั้งห้ามีคำขอให้ศาลเมdicapika.net อนคำสั่งดังกล่าว จึงเป็นคดีพิพาท เกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย อุญญ์ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ อุทธรณ์ข้อนี้ของผู้ร้อง伸冤ดึงฟังไม่ขึ้น

คดีจึงมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยต่อไปว่า พฤติกรรมและการกระทำของ ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าตามที่ผู้ร้อง伸冤ดึงฟังอุญญ์ความผิดเป็นการกระทำการทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และจะใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๘ บัญญัติว่า คำว่าเหตุสุดวิสัย หมายความว่า เหตุใดๆ อันจะเกิดขึ้นก็ได้ จะให้ผลพิบัติก็ได้ เป็นเหตุที่ไม่อาจป้องกันได้แม้ทั้งบุคคลผู้ต้องประสบหรือใกล้จะต้องประสบเหตุนั้น จะได้จัดการระมัดระวังตามสมควรอันเพียงคาดหมายได้จากบุคคลในฐานะและภาวะเช่นนั้น ประกาศคณะกรรมการ พนักงานเทศบาลจังหวัดอุบลราชธานี ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๕ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ซึ่งใช้บังคับขณะเกิดเหตุพิพาท ข้อ ๓ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า พนักงานเทศบาลต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการ ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และเที่ยงธรรม วรรณสอง กำหนดว่า ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่น อาศัยอำนาจหน้าที่ราชการ ของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือ ผู้อื่น วรรณสาม กำหนดว่า การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเอง หรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และข้อ ๖ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า พนักงานเทศบาลต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาลโดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการ วรรณสอง กำหนดว่า การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของ ทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ อย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของ หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๖๕ กำหนดว่า คณะกรรมการตรวจการจ้าง มีหน้าที่ ดังนี้ (๑) ตรวจสอบรายงานการปฏิบัติงานของผู้รับจ้าง และเหตุการณ์แวดล้อม

/ที่ผู้ควบคุม...

ที่ผู้ควบคุมงานรายงาน โดยตรวจสอบกับแบบรูป รายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญา ทุกสัปดาห์ รวมทั้งรับทราบหรือพิจารณาการสั่งหยุดงาน หรือพักงาน ของผู้ควบคุมงานแล้วรายงาน หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป ... ข้อ ๖๖ กำหนดว่า ผู้ควบคุมงานมีหน้าที่ ดังนี้ (๑) ตรวจและควบคุมงาน ณ สถานที่ที่กำหนดไว้ในสัญญา หรือที่ตกลงให้ทำงานจ้างนั้นๆ ทุกวัน ให้เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดไว้ ในสัญญาทุกประการ โดยสั่งเปลี่ยนแปลง แก้ไขเพิ่มเติมหรือตัดตอนงานจ้างได้ตามที่เห็นสมควร และตามหลักวิชาช่างเพื่อให้เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญา ถ้าผู้รับจ้างขัดขืนไม่ปฏิบัติตามก็สั่งให้หยุดงานนั้นเฉพาะส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดแล้ว แล้วแต่กรณีไว้ก่อน จนกว่าผู้รับจ้างจะยอมปฏิบัติให้ถูกต้องตามคำสั่ง และให้รายงาน คณะกรรมการตรวจการจ้างทันที ... (๒) จดบันทึกสภาพการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างและ เหตุการณ์แวดล้อมเป็นรายวัน พร้อมทั้งผลการปฏิบัติงาน หรือการหยุดงานและสาเหตุที่ มีการหยุดงานอย่างน้อย ๒ ฉบับ เพื่อรายงานให้คณะกรรมการตรวจการจ้างทราบทุกสัปดาห์ และเก็บรักษาไว้เพื่อมอบให้ แก่เจ้าหน้าที่พัสดุ เมื่อเสร็จงานแต่ละงวด โดยถือว่าเป็นเอกสารสำคัญ ของทางราชการ เพื่อประกอบการตรวจสอบของผู้มีหน้าที่ ... ข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การงดหรือลดค่าปรับให้แก่คู่สัญญา หรือการขยายเวลาทำการตามสัญญาหรือข้อตกลงให้อยู่ในอำนาจ ของหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่จะพิจารณา แต่ถ้าวงเงิน ในการสั่งการให้จัดหาครั้งนั้นเกินอำนาจของหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการ ส่วนท้องถิ่น ให้เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณา และให้พิจารณาได้ตามจำนวนวัน ที่มีเหตุเกิดขึ้นจริง เนื่องกรณีดังต่อไปนี้ (๑) เหตุเกิดจากความผิดหรือความบกพร่อง ของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (๒) เหตุสุดวิสัย (๓) เหตุเกิดจากพฤติกรรมอันหนึ่งอันใดที่คู่สัญญาไม่ต้องรับผิด ตามกฎหมาย หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๓.๔/ว ๙๗๒ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๔๔ กำหนดแนวทางปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยสรุปในประการหนึ่งว่า กรณีที่ส่วนราชการได้ทำการตามสัญญาหรือข้อตกลงเป็นหนังสือกับผู้ขาย หรือผู้รับจ้าง ต่อมาก็มีความจำเป็นต้องแก้ไขเปลี่ยนแปลงสัญญาหรือข้อตกลง หรือพิจารณา ขยายระยะเวลาทำการตามสัญญาการงดหรือลดค่าปรับแล้ว ให้คณะกรรมการตรวจรับพัสดุ หรือคณะกรรมการตรวจการจ้างแล้วแต่กรณี เป็นผู้เสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา ของหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้มีอำนาจในแต่ละครั้งด้วย และหนังสือกองสารบรรณ คณะกรรมการรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ นร ๑๖๕/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๐๐ กำหนดเกี่ยวกับ การผ่อนผันผู้ปฏิบัติผิดสัญญาซื้อขายและจ้างเหมาในข้อ ๒ ว่า ข้ออ้างของผู้ผิดสัญญาหรือ

/เหตุที่พิจารณา...

เหตุที่พิจารณาผ่อนผันให้แก่ผู้ผิดสัญญาขึ้น บางครั้งไม่ชอบด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้ เช่น อ้างว่าทำงานในกถุนไม่สะดวกทำให้งานล่าช้า หรืออ้างความกันดารของห้องถิน เป็นต้น อุปสรรคเหล่านี้คู่สัญญาของรัฐบาลจะต้องรอบรู้ หรือคาดหมายได้ล่วงหน้าก่อนที่จะเข้าทำสัญญา ...

คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาลนครอุบลราชธานี ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการส่วนโยธา ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการตรวจการจ้างตามโครงการก่อสร้างปรับปรุงภูมิทัศน์สวนสาธารณะหนองบัว ตามสัญญาจ้างเลขที่ ค.๕๗/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๔๖ ระหว่างการก่อสร้างปรับปรุงสวนสาธารณะหนองบัวมีพายุฝนเข้ามาหลายช่วง ผู้รับจ้างได้ขอขยายระยะเวลาการก่อสร้าง ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๖ จำนวน ๓๗ วัน คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ประชุมเมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๖ มีมติเห็นควรอนุมัติให้ขยายระยะเวลาการก่อสร้างจำนวน ๒๙ วัน และครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๖ จำนวน ๔๓ วัน คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ประชุมเมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ มีมติเห็นควรอนุมัติให้ขยายระยะเวลาการก่อสร้างจำนวน ๒๗ วัน และได้เสนอผู้ถูกฟ้องคดีอนุมัติให้ขยายระยะเวลาการก่อสร้างทั้งสองครั้ง รวม ๕๖ วัน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งอนุมัติให้ขยายระยะเวลาการก่อสร้างทั้งสองครั้ง ซึ่งก่อนที่จะลงมติเห็นควรอนุมัติทั้งสองครั้งดังกล่าว คณะกรรมการตรวจการจ้างซึ่งมีผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ รวมอยู่ด้วยได้ตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นประกอบกับรายงานของเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมงานซึ่งทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงภาคสนามแล้วเห็นว่า สภาพโดยรอบสวนสาธารณะหนองบัวมีปัญหาทำให้ไม่อาจนำเครื่องจักรหนัก เช่น รถบรรทุกดิน รถไถเกลี่ยดิน เป็นต้น เข้าทำงานได้ในการนี้คณะกรรมการตรวจการจ้างได้พิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวข้องประกอบกัน ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลปริมาณน้ำฝนจากศูนย์อุตุนิยมวิทยาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดอุบลราชธานี รายงานการควบคุมงาน รวมทั้งการออกใบตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างโดยคณะกรรมการตรวจการจ้างเองในทุกระยะที่ผ่านมา จึงทำให้เห็นสภาพพื้นที่ที่ก่อสร้างหน้างานตามความเป็นจริงประกอบกับการพิจารณาจากลักษณะของงานก่อสร้างตามสัญญาซึ่งต้องมีการขาดแต่งติด ณ ดินปรับเกลี่ยขั้นคันดิน วางและจัดเรียงหิน ซึ่งจะต้องใช้เครื่องจักรขนาดใหญ่และดำเนินการ ในขณะที่ดินแห้งแล้ว นอกจากร่องน้ำ คณะกรรมการตรวจการจ้างได้พิจารณาข้อมูลของ ศูนย์อุตุนิยมวิทยาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดอุบลราชธานีที่รายงานว่า อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี มีฝนตกในเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๖ จำนวน ๑๕ วัน แบ่งเป็นฝนตกเล็กน้อยไม่เกิน ๑๐ มิลลิเมตร

/จำนวน ๙ วัน...

จำนวน ๔ วัน ฝนตกปานกลางเกินกว่า ๑๐ มิลลิเมตร จำนวน ๕ วัน และฝนตกหนักเกินกว่า ๒๕ มิลลิเมตร จำนวน ๑ วัน ฝนตกในเดือนสิงหาคม ๒๕๔๖ จำนวน ๒๒ วัน แบ่งเป็นฝนตกเล็กน้อยไม่เกิน ๑๐ มิลลิเมตร จำนวน ๓ วัน ฝนตกปานกลางเกินกว่า ๑๐ มิลลิเมตร จำนวน ๖ วัน และฝนตกหนักเกินกว่า ๒๕ มิลลิเมตร จำนวน ๓ วัน ฝนตกในเดือนกันยายน ๒๕๔๖ จำนวน ๒๖ วัน แบ่งเป็นฝนตกเล็กน้อยไม่เกิน ๑๐ มิลลิเมตร จำนวน ๑๕ วัน ฝนตกปานกลางเกินกว่า ๑๐ มิลลิเมตร จำนวน ๖ วัน และฝนตกหนักเกินกว่า ๒๕ มิลลิเมตร จำนวน ๕ วัน และฝนตกระหว่างวันที่ ๑ ถึงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๖ จำนวน ๕ วัน แบ่งเป็น ฝนตกเล็กน้อยไม่เกิน ๑๐ มิลลิเมตร จำนวน ๔ วัน และฝนตกหนักเกินกว่า ๒๕ มิลลิเมตร จำนวน ๑ วัน

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงเห็นได้ว่า ในช่วงเวลาที่ผู้รับจ้างขอขยายเวลาการก่อสร้างครั้งที่หนึ่ง ตั้งแต่ต้นเดือนกรกฎาคมถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๔๖ และครั้งที่สองตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๖ มีสถิติข้อมูลน้ำฝนรายวันอยู่ในระดับฝนตกเล็กน้อยถึงระดับปานกลางและมีปริมาณน้ำมากในบางวัน โดยฝนตกติดต่อกันอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในช่วงต้นของเดือนกรกฎาคมและช่วงท้ายของเดือนสิงหาคม และเดือนกันยายนเกือบทตลอดทั้งเดือนและในเดือนตุลาคมบ้างเล็กน้อย เป็นเหตุให้น้ำท่วมขังพื้นที่ก่อสร้าง ประกอบกับหน่วยงานที่มีหน้าที่ระบายน้ำไม่สามารถระบายน้ำออกจากพื้นที่ก่อสร้างได้ จึงทำให้สภาพพื้นที่เป็นโคลน เครื่องจักรและแรงงานไม่สามารถเข้าทำงานได้ ผู้รับจ้างต้องหยุดงานเพื่อรอให้สภาพดินมีความแห้งพอสมควร จึงจะสามารถทำงานต่อไปได้ การที่ผู้รับจ้างไม่อาจเข้าดำเนินการก่อสร้างได้ตามภาระปกติที่คาดหมายได้ เนื่องจากมีเหตุเกี่ยวกับปริมาณน้ำฝนที่มีมากกว่าปกติเป็นเหตุสุดวิสัยที่ไม่อาจคาดหมายได้ และเนื่องจากความบกพร่องของการระบายน้ำในพื้นที่ก่อสร้างที่ไม่อาจระบายน้ำได้ตามปกติ จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้น้ำเอ่อท่วมและซึ่งอยู่ในบริเวณก่อสร้างปรับปรุงส่วนสาธารณูปโภค อันเป็นเหตุเกิดจากการพฤติการณ์ที่ผู้รับจ้างไม่ต้องรับผิด จึงเป็นกรณีผู้ถูกฟ้องคดีฐานะคุ้มสัญญา จะสามารถขยายระยะเวลาการก่อสร้างตามสัญญาให้ได้ตามข้อ ๑๓๒ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ส่วนมติคณะกรรมการรัฐมนตรีตามหนังสือที่ นร. ๑๖๕/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๐๐ เป็นเพียงการแสดงตัวอย่างของเหตุผลที่ไม่อาจนำมาอ้างเพื่อขอขยายระยะเวลาตามสัญญาได้ เช่น การอ้างว่าทำงานในฤดูฝนไม่สะดวกทำให้งานล่าช้า เพราะเป็นสิ่งที่ต้องคาดหมายได้ล่วงหน้าก่อนที่จะเข้าทำสัญญาแล้ว แต่อย่างไรก็ตามหากมีพฤติการณ์ที่เกิดขึ้นโดยผิดปกติวิสัยไปจากสภาพปกติของฤดูฝนหรือสภาพอากาศที่เคยเป็นมา ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการปฏิบัติงานตามสัญญานั้นๆ และไม่อาจคาดหมายล่วงหน้าได้

/ก็น่าจะ...

ก็น่าจะเป็นเหตุที่สามารถดำเนินการได้ตามควรแก่เหตุผลและความจำเป็นในแต่ละกรณี ดังนั้น การที่คณะกรรมการตรวจการจ้างซึ่งมีผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ร่วมเป็นกรรมการมีมติ เสนอให้ขยายเวลาการก่อสร้างตามคำขอของผู้รับจ้างทั้งสองครั้ง และผู้ยูกฟ้องคดีได้พิจารณา อนุมัติการขอขยายเวลาการก่อสร้างทั้งสองครั้ง ตามที่คณะกรรมการตรวจการจ้างเสนอ จึงเป็น การปฏิบัติหน้าที่เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการ ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยไม่ขัดต่อกฎหมาย มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล แต่ประการใด นอกจากนี้ ก็ไม่ปรากฏพยานหลักฐานใดที่แสดงให้เห็นว่า การกระทำตามหน้าที่ ของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว เป็นการกระทำเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ ที่มิควรได้ กรณีจึงยังคงไม่ได้ว่าพุทธิกรณ์และการกระทำของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว เช้าข่ายการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการและจะไม่ปฏิบัติ ตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาลอันเป็นเหตุให้ เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๖ วรรคสอง ของประกาศ คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดอุบลราชธานี ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๕ เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์

ส่วนที่ผู้ร้องสองอุทธรณ์ว่า สาเหตุที่ผู้รับจ้างต้องขอขยายเวลาการดำเนินงาน ตามสัญญาออกไปอีก ๒ ครั้ง จำนวน ๕๖ วัน เนื่องจากผู้รับจ้างเข้าดำเนินงานก่อสร้าง ล่าช้าไม่เป็นไปตามงวดงานอันเป็นเหตุผลที่ไม่อาจขอขยายเวลาการดำเนินการออกไปได้ นั้น เห็นว่า แม้ว่าข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้รับจ้างเริ่มดำเนินงานตามสัญญาจ้างล่าช้ากว่างวดงาน ที่กำหนดในสัญญาจ้างจริงตามที่ผู้ร้องสองอุทธรณ์กล่าวอ้างก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาถึงสภาพพื้นที่ บริเวณหน้างานในช่วงระหว่างปลายเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๖ ถึงสิ้นเดือนกันยายน ๒๕๔๖ จากสำเนาภาพถ่ายท้ายคำฟ้องที่มีน้ำท่วมขังรอบสวนสาธารณะหนองบัวเป็นบริเวณกว้าง เนื่องจากมีฝนตกหนักในช่วงเวลาดังกล่าวซึ่งไม่ใช่สภาพฝนปกติตามฤดูกาล อันเป็นเหตุสุดวิสัย ที่ไม่อาจคาดหมายได้ ประกอบกับความบกพร่องของระบบระบายน้ำ เป็นเหตุเกิดจากพุทธิกรณ์ ที่ผู้รับจ้างไม่ต้องรับผิด ซึ่งในช่วงเวลาดังกล่าวผู้รับจ้างก็ได้เริ่มดำเนินการก่อสร้างปรับปรุง สวนสาธารณะหนองบัวแล้ว และยังอยู่ในเวลาตามสัญญา หาใช่เกินกำหนดระยะเวลา ตามสัญญาแล้วไม่ และแม้ว่าผู้รับจ้างจะเริ่มดำเนินการก่อสร้างตรงตามกำหนดเวลาในสัญญาก็ตาม แต่โดยสภาพของพื้นที่หน้างานที่มีน้ำท่วมขังเป็นบริเวณกว้าง ผู้รับจ้างก็ไม่อาจดำเนินการ ก่อสร้างให้เป็นไปตามแผนงานและงวดงานที่กำหนดเอาไว้ในขณะนั้นได้และจำเป็นที่จะต้อง ขอขยายระยะเวลาการปฏิบัติงานอุทธรณ์ไปอีกเช่นเดียวกัน กรณีจึงเห็นได้ว่าการเริ่มทำงาน

/ล่าช้ากว่า...

ล่าช้ากว่าวันเวลาที่กำหนดในสัญญาของผู้รับจ้าง ไม่ใช่เป็นสาระสำคัญที่ทำให้ไม่อาจพิจารณาข่ายระยะเวลาตามสัญญा�ได้ อุทธิณ์ข้อนี้ของผู้ร้องสองดึงฟังไม่เข้า

สำหรับกรณีผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีที่ ๕ และผู้ฟ้องคดีที่ ๕ เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นซ่างผู้ควบคุมงานและชีสกานที่ มีได้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการพิจารณาให้ข้ายาระยะเวลาหรือไม่ให้ข้ายาระยะเวลาการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างแต่อย่างใดแม้ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ จะได้รายงานต่อคณะกรรมการตรวจการจ้างพร้อมเข้าประชุมให้ข้อมูลข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเหตุการณ์และปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างว่า ตามที่ผู้รับจ้างได้ขอขยายระยะเวลาปฏิบัติงานตามเอกสารที่แนบมาเป็นความจริงทุกประการ ก็เป็นเพียงการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติของซ่างผู้ควบคุมงานที่ต้องรายงานข้อมูลข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการตรวจการจ้างเท่านั้น และเป็นดุลพินิจของคณะกรรมการตรวจการจ้างว่า จะเห็นด้วยกับข้อมูลที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ซึ่งเป็นซ่างผู้ควบคุมงานรายงานหรือไม่เนื่องจากเป็นอำนาจของคณะกรรมการตรวจการจ้างที่จะเป็นผู้เสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีว่า ควรจะอนุมัติให้มีการขยายระยะเวลาการก่อสร้างตามที่ผู้รับจ้างขอหรือไม่ และหากมีความเสียหายเกิดขึ้นจากการขยายระยะเวลาดังกล่าวอย่างเป็นผลโดยตรงจากการปฏิบัติหน้าที่ของผู้มีอำนาจหน้าที่โดยตรง ซึ่งก็คือ คณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ถูกฟ้องคดี กรณีจึงไม่อาจถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่ชอบที่จะถือว่าเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและจะไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ นิติคณาธิรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๖ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธิณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๔ แต่ประการใด

เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า พฤติการณ์และการกระทำการของผู้ฟ้องคดีทั้งห้า มิได้เป็นการกระทำการมิชอบทางวินัยอย่างร้ายแรงตามที่ผู้ร้องสองดึงฟังชี้มูล ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่มีอำนาจที่จะสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีทั้งห้าออกจากราชการได้ ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีตามคำสั่งเทศบาลครอุบลราชธานี ที่ ๒๒๑/๒๕๔๖ ที่ ๒๒๒/๒๕๔๖ ที่ ๒๒๓/๒๕๔๖ ที่ ๒๒๔/๒๕๔๖ และที่ ๒๒๕/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๖ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีทั้งห้าออกจากราชการ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อได้วินิจฉัยเช่นนี้กรณีจึงไม่จำต้องพิจารณาคำขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งเทศบาลอุบลราชธานี ที่ ๒๒๔/๒๕๔๖ และ ที่ ๒๒๕/๒๕๔๖ ลงวันที่

/๒๒ มีนาคม...

๒๗ มีนาคม ๒๕๖๖ ที่ลงนามปลดผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ออกจากราชการ ตามที่ข้อมาแต่อย่างใด

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีตามคำสั่งเทศบาลนครอุบลราชธานี ที่ ๒๒๑/๒๕๕๖ ที่ ๒๒๒/๒๕๕๖ ที่ ๒๒๓/๒๕๕๖ ที่ ๒๒๔/๒๕๕๖ และที่ ๒๒๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๖ ที่ลงนามปลดผู้ฟ้องคดีทั้งห้าออกจากราชการ ตามลำดับ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่มีคำสั่งดังกล่าว โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการคืนสิทธิประโยชน์ที่ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าพึงมีพึงได้ตามกฎหมายในระหว่างที่ถูกปลดออกจากราชการให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งห้า ทั้งนี้ ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

พิพากษายืน

นายอนุพงษ์ สุขเกษม
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวนและ
ตุลาการหัวหน้าคณะ

นายฤทธิ์ วงศ์สิริ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด
ช่วยทำงานชั่วคราวในตำแหน่ง ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายสัมฤทธิ์ อ่อนคำ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายวิบูลย์ กัมมาระบุตร
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

พลโท สุรพงษ์ เปริมบัญญัติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

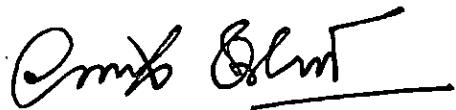

ตุลาการผู้แปลงคดี : นายวชิระ ชอบแต่ง

มีบันทึกประisanศาลปกครองสูงสุด
กรณีตุลาการศาลปกครองมีเหตุจำเป็น
ไม่สามารถลายมือชื่อได้

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๑๙๗/๒๕๖๐ หมายเลขแดงที่ ๐๘.๒๕๗/๒๕๖๐ ได้ทำคำพิพากษาโดย นายฤทธิ์ วงศ์สิริ ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ช่วยทำงานชี้ครัวในตำแหน่ง ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด ซึ่งร่วมประชุมประจำ เป็นองค์คณะ และได้ลงลายมือชื่อไว้แล้วในต้นร่างคำพิพากษา แต่เนื่องจาก นายฤทธิ์ วงศ์สิริ เจ็บป่วย ซึ่งเป็นเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงได้ ทำให้ไม่สามารถลงลายมือชื่อในคำพิพากษานี้ ตามข้อ ๗ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยองค์คณะ การจ่าย สำนวน การโอนคดี การปฏิบัติหน้าที่ของตุลาการในคดีปกครอง การคัดค้านตุลาการศาลปกครอง การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานคดีปกครอง และการมอบอำนาจให้ดำเนินคดีปกครองแทน พ.ศ. ๒๕๔๔ จึงบันทึกไว้เป็นสำคัญ

(นายวราพร วิศรุตพิชัย)
ประธานศาลปกครองสูงสุด